

KNJIGA 28

KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=28>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

Prikaz rezultata str. 541/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

20-07-2015 15:30#541

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

TOČNO TJEDAN DANA POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (5) dio
D O N E S E N I S U

8. Kao polaznu točku usvajamo "TEMELJNA NAČELA" i DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA ZA OSLOBODJENJE DOMOVINE,

"Veliki razlozi, povijesne perspektive, vodili su nas, kada smo počeli sa tiskanjem "Drine" vjesnika Hrvatskog narodnog Otpora i Hrvatskih Oružanih snaga. Ali, isto tako, veliki su nas razlozi prisilili, da "Drinu" obustavimo, (zna se, poradi razlaza Poglavnika/Luburić, mo) i da ju, evo, s Božijom pomoći, opet dajemo u ruku hrvatskim borcima u Domovini i izvan domovine. Zato, uz ponovno izlaženje "Drine", moramo reći i koju o našim razlozima, jer bi bez toga sve to bilo nejasno ...", kaže Maks Luburić, general Drinjanin kao uvod u prvom paragrafu. Predugo bi bilo sada sve to prepisati i saznati te razloge koji su doveli Maksa Luburića da se povuče četiri godine u "**Zimski san**", da nikome ne odgovara na poštu isl. O tome Maks piše. Otporaš.

(Prva "**DRINA**" poslije Poglavnikove smrti je tiskana u travnju 1960. U toj "**DRINI**" su tiskana ova "**TEMELJNA NAČELA...**". Ukazala se je velika potreba i potražnja za drugo izdanje koje učinjeno u tiskari "DRINAPRESS", Madrid. 1966. u obliku knjige od 88 stranica. Trba danas usporediti ova "**TEMELJNA NAČALA**" sa ustavom RH, tek bi tada vidjeli da tu ima mnogo zajedničkoga i da je dr. Franjo Tuđman pohlepno čitao pisanja Maksa Luburića i usvajao njegove ideje za oslobođenje Hrvatske i Obnovu Hrvatske Države. Mo. Otporaš.)/[COLOR]/[I]

a ovi će biti tiskani i dati hrvatskoj javnosti. rekli smo, da ih usvajamo kao POLAZNU TOČKU, čime si ne prisvajamo nikakvih prava, ali niti ne damo da nam se ta prava nieću. Jednoglasno se zaključuje, da se pukovniku ŠTIRU, kao prokušanom vojničkom stručnjaku, herojskom zapovjedniku ustaške divizije i starom borcu za našu stvar povjeri stvaranje UREDA ZA VEZE, kako bi se svi pripadnici Hrvatskih Oružanih Snaga mogli povezati. Ni manje, ni više. U svoje vrijeme pukovnik Štir je dobio nalog Državnog Poglavarara da stvori taj ured, pa ni prije ni poslije nije ništa učinjeno izvan onog kruga, kojega je pokrenuo pukovnik Štir u dogovoru sa mnogo hrvatskih časnika i inih pripadnika Hrvatskih Oružanih Snaga. Pripadnici Otpora i posebno delegat

iz Domovine, mole pukovnika Štira, da obnovi taj Ured, i mi mu jednoglasno izričemo naše puno povjerenje. čut će se mišljenje svih, koji imaju dužnost i prava u ime Hrvatskih Oružanih Snaga govoriti i učinit će se ono, što bude potrebno da se stvori mir među hrvatskim borcima.

9. Izaslanik iz Domovine u ime preživjeli starih boraca iznosi stanje u domovini i zaključuje se slijedeće: stvoren je dodir između raznih borbenih grupa i ilegalnih organizacija, da se sva borbena djelatnost usredotočiti u postrojbama Hrvatske Vojske, sa starim i prokušanim borbenim zapovjednicima, a na slijedećim zasadama.

a. stega i vjernost među vojnicima je temelj svake djelatnosti, a ovi su dužni braniti svoju zemlju. Prema tome u postrojbama HRVATSKE VOJSKE zapovijedat će zapovjednici, prema svojem činu, znanju, spremnosti, a ne prema bivšim ili sadašnjim političkim zaslugama.

b. nijedan Hrvatski državljanin nije isključen iz ove djelatnosti bez obzira na svoju političku prošlost. Svaki Hrvat sposoban za oružje mora se odazvati pozivu vojničkih zapovjednika u borbi protiv srbokomunizma, hrvatskog komunizma ili internacionalnog komunizma, a za svoju slobodnu, nezavisnu i suverenu HRVATSKU REPUBLIKU, (što je dr. Franjo Tuđman i usvojio i to je upravo što Hrvati danas imaju, u malo drugačijoj formi, tj. umjesto HR., imamo RH., mo. Otporaš.) gdje će vladati Hrvatski zakoni, međunarodne norme usvojene po međunarodnim forumima a u skladu sa ljudskim i jurisdikcijskim normama koje vrijede za sve narode.

c. Izričito se naglašuje da mogu i moraju svi Srbi, nastanjeni na području Hrvatske Države, rođeni u Hrvatskoj, prema tome građani Hrvatske Države, sudjelovati u toj borbi kao i svi ostali građani, te ne će imati ni manje ni više obaveza ni prava, nego ih imaju ostali građani. Isto se odnosi i na sve ostale narode ili narodnosne grupe, koje žive u Hrvatskoj Državi.

d. Izričito se naglašuje, da se neće vršiti odmazda nad onima, koji su prisiljeni stanjem stvari za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske sudjelovati u borbi protiv postrojbi Hrvatske Države i naših ratnih saveznika, (i Amerika, ili takozvani saveznici su imali "ratne saveznike" komunizam a da nikada nikome nije palo na pamet da optuži Ameriku i Saveznike da su komunisti i prijatelji Staljina i komunizma, mo.) a isto se odnosi i na one, koji su silom prilika bili prisiljeni pripadati raznim vojničkim, partijskim, polu-vojničkim ili društvenim organizacijama, koje je nametnula srbokomunistička vladavina u Hrvatskoj.

e. Samo i jedino hrvatsko Provosuđe će biti pozvano da ispita život i djela onih, koji su se ogriješili o osnovne probitke Hrvatske ili su počinili zlodjela prema građanima države. Hrvatski je narod mnogo patio, treba sreće, mira, sigurnosti, i blagostanja, pa će se velikodušno postupati sa onima, koji nisu počinili teških nedjela. (Zar danas i RH to ne čini i traži po cijelom svijetu one koji su se ogriješili vršeći razne zločine po Hrvatskoj, mo.) Samo izmireni hrvatski narod, među koje spadaju i zavarani partizani i hrvatski proleter, (Zar ovo i ova izreka nije bila povod Maksu Luburića za napisati "**PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA**" koja je izišla u Istarskoj "DRINI" br. 3/4 1964., mo. Otporaš.) može s uspjehom stupiti u borbu protiv snaga komunističke svjetske revolucije i strane državne misli.

f. Ogromni broj hrvatskih proletera dao je život u obrani svoje zemlje. prvi ustaški heroji došli su iz skromnih proleterskih petleušica (ne znam šta bi ova riječ "petleušica" mogla značiti. Ako netko zna, molim da pojasni, mo) i predgrađa, a tisuće su hrvatskih radnika, kao i pripadnika i drugih staleža dali život za Hrvatsku Državu, i punili i pune tamnice komunističkih okupatora. Industrializacija zemlje stvorila je i novu klasu, radničku, i ova ima prava boriti se za svoja socijalna prava. Mi se ne vraćamo u Hrvatsku da niječemo sve ono, što su drugi režimi napravili, nego mislimo poboljšati stanje hrvatske radničke klase, a priznati joj ona prava, koja joj je dala nova situacija. Nije sve dobro što smo mi stvorili i nije sve loše i za odbaciti, što su učinili naši

neprijatelji.

g. Izričito se ne suglašujem da nijedan hrvatski političar i nijedna politička grupa nema prava stvarati sporazume, ugovore, paktove o hrvatskim granicama. Samo i jedino HRVATSKI (DRŽAVNI, mo.) SABOR MOŽE GOVORITI U IME Hrvatskog Naroda i može sa ostalim narodima raspravljati o hrvatskim granicama.

Nastavlja se.

20-07-2015 19:13#542

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

TOČNO TJEDAN DANA POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (6) dio
D O N E S E N I S U

10. HRVATSKA VOJSKA

Današnjim danom Hrvatska Vojska otkazuje poslušnost bilo kojoj osobi, stranci, grupi ili organizaciji, jer nije volja degradirati se na stupanj stranačarske vojske, te izjavljujemo, da će se podrediti HRVATSKOM NARODNOM PREDSTAVNIČTVU, koje će biti postrojeno jednom demokratskom akcijom, suradnjom svih grupa, stranaka, organizacija, pokreta i uz suradnju onih Hrvata, društava i institucija, koji bi bili voljni tražiti bratsku ruku Hrvata, kako bi se mogli pred slobodnim svijetom legitimirati i zauzeti mjesto, koje nam pripada po svim ljudskim i božijim zakonima.

Sa gnušanjem odbijamo teorije nekih, da su oni narod na temelju starih izbora, starih legitimiteta, pa iako dnevno razgovaraju sa srpskim političarima, pa čak i o hrvatskim granicama, ali odbijaju razgovarati sa hrvatskim ljudima, kojima se jedino može predbaciti, da ne priznaju samovolju veličine, nego žele živjeti svojim demokratskim pravom i aktivno sudjelovati pri izgradnji svoje Države, svoje slobode za sebe i svoju djecu. Krivnja ovih starih samovoljnih svih vrsta je, da je slobodni svijet tako gluh kada se radi u obnovi Tomislavove Države, iako priznaju pravo samostalnog državnog života afričkim plemenima. Nije uvijek krivnja niti na slobodnu svijetu, nego i na nama, jer smo dobivali sve bitke na bojnopolju, a gubili sve, ili skoro sve na zelenom stolu, zahvaljujući baš držanju tih hrvatskih političkih ljudi.

Želimo da Hrvatska Vojska bude organizacija "**SLUGA DOMOVINE**" koja će svojim primjerom, radom, borbom i žrtvom, djelovati unutar svih mogućih grupa, stranaka i organizacija, propovijedajući snošljivost prema braći i odlučnost na život i smrt prema neprijateljima naše državnosti i našeg načina života, naše biti, naših vjerskih i obiteljskih tradicija.

Ove "**Sluge Domovine**" (tj. vojska, mo) će praviti pritisak unutar svih grupa i PRISILITI SVOJE ŠEFOVE, da pruže ruku bratu Hrvatu, ili ih moraju eliminirati iz redova i postaviti garnituru, ekipu ljudi, koji su shvatili povijesni čas, i voljni su najprije biti Hrvati, a onda pripadnici svoje stranke, grupe, ili pokreta, pa makar kakve zasluge ovi imali u prošlosti za Hrvatsku.

kada se stvori HRVATSKO NARODNO PREDSTAVNIČTVO, hrvatska će Vojska, vjerna

tradicijama hrvatskog oružja, svečano zaprisegnuti odanost, vjernost Vladi, Predsjedništvu, i slijediti njegove instrukcije tako dugo, dok Hrvatski Narod mogne slobodno skidati i postavljati svoje Vlade i svoj Sabor, koji je pred tisuću godina krojio zakone Hrvatima, dok su čopori divljih svinja pasli travu na mjestima, gdje danas stoje parlamenti mnogih svjetskih naroda. tada će se povratiti dostojanstvo HRVATSKOM ORUŽJU, a Hrvatska će vojska bditi nad sigurnosti hrvatskih granica.

Nastavlja se.

21-07-2015 05:35#543

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

TOČNO TJEDAN DANA POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (7) dio **D O N E S E N I S U**

11. Mole se hrvatski nezavini ljudi:

Intelektualci, svećenici, časnici, umjetnici, privrednici, da pojačaju rad na kulturnom polju, da stvore hrvatske institucije, akademije, pravnička društva, književne centre, pa makar to i ne bilo shvaćeno od mnogih, kako u danom času ne bi hrvatski narod bio bez svojih institucija, koje je neprijatelj našega duha i naše državnosti uništio. Potrebno je proučiti institucije zapada, njegovu socijalnu strukturu, stvoriti veze sa književnim i umjetničkim institucijama Zapada, proučiti njegove juridične zasade; sve to nama hvali, kako bi se u Hrvatsku, iza borbenih redova vraćala sa pripremljenim planovima za obnovu duhovnog života u domovini. Isto kao što se ne mislimo boriti protiv hrvatskih proletera niječući im socijalna prava, ne mislimo, da se živi samo od kruha, pa niti od sigurnosti granica, nego smatramo, da je isto tako važno, da se obnovi hrvatski duh, da se uskladi stanje u svijetu sa našim načinom života.

zato je bezuvjetno potrebno da se mobiliziraju i ljudi uma i pera, jer bez istih hrvatski preporod bi bio tek bijedna slika onoga, što narod od nas očekuje i misli da sprovadamo. Nismo došli u emigraciju tek da spašavamo glave, niti da stičemo dobra, i živimo, nego smo došli, da pripravimo naš povrata i da se borimo za uspostavu Hrvatske Države. (Tu smo, generale. Još mi zvuče riječi u ušima sada pok. Janka Skrbina kada je kao delegat na prvoj Konvenciji HDZ u Clevelandu 20 siječnja 1990. godine rekao doslovno dru. Tuđmanu: Gospodine predsjedniče ja hoću ići kući. Ja nisam Hrvatsku vidio od svibnja 1945. ..., našto mu je dr. Tuđman odgovorio: razumijem gospodine Skrbine, ali mi još nismo vlast preuzeli. kada mi preuzmemo vlast, jamčim vam da se svaki može pratiti ..., mo.)

Osuđujemo neozbiljno klepetanje nekih zaostalih i duhom siromašnih advokata protiv hrvatskih intelektualaca, koji su dali potoke krvi i rad cijela života za svoj narod, s njime bili proganjani, stali u prve borbene redove, i bili iskorijevaniji najnemilosrdnije po neprijateljima naše državne misli, a čiji su ostatci mnogo puta u emigraciji tretirani mnogo gore nego u Domovini. (Nikako današnji hrvatski naraštaj, sve kada bi i htio, ne može i ne bi mogao razumjeti tadašnju situacije hrvatske iseljeničke emigracije odmah iza Bleiburške Tragedije Hrvatskog Naroda svibnja 1945. godine. tada je svaki sebe spašavao, svaki za sebe mislio, svaki svakoga optuživao i okrivljivao za sudbinu kroz koju su prolazili, a da nitko tada nije htio niti imao vremena promisliti da se oni, tj. svi preživjeli Bleiburške Tragedije nalaze na istom brodu, na istom putu za spašavanje. O tome general Luburić

ovdje govori. Mo.) Hrvatski su intelektualci punili tamnice stare i nove Jugoslavije, dali su cviet državnog vodstva, a "Željezni Trolist" sastavljen od nesvršenih djaka ispisao je zlatnim slovima svoje ime u povijest borbe hrvatskog naroda za svoju državu.

Osuđujemo kao neozbiljnu, štetnu i nepoštenu svaku akciju koja želi hrvatske intelektualce smatrati robotima ili kaplarima, jer bi to značilo uništiti hrvatski slobodarski duh i povratiti se na vremena, koja su zauvijek prošla i samo siromaštvo duha, istrošenost, plitkoća i stranačarska zagriženost mogu opravdati takove akcije, kada su vođene od samih intelektualaca koji sebe smatraju bogomdanima i sa "linije". Gore srдца hrvatski intelektualci, hrvatska sveučilišna mladosti, gore srдца i dolje spona, predrasude, mlitavost, neutralnost, indiferencija za sudbinom naroda. Stavite svoj um u službu domovine, mi ćemo staviti naš mač, i hrvatski će ljudi žrtvovati i opet u svakom pogledu, ispuniti će nepobjedive legije, koje će jednoga dana i opet uspostaviti HRVATSKU DRŽAVU. Podnešene uvrede i nepravde treba zaboraviti, oprostiti i uz bok hrvatskih ljudi smjelo u borbu za slobodu. A borba će izdići nove zapovjednike, nove šefove, pa ako treba i vodje.

12. Nebi bio naš poziv čitav,

ako se nebi obratili i na one Hrvate, koji su po svojim izvanrednim zaslugama na kulturnom i umjetničkom polju stvorili sebi i svom narodu ime pred stranim svijetom. Ima među Vama i ljudi, koji su stvarali prvu Jugoslaviju i ipak se izivljavate u predbacivanju našoj generaciji, jer je na "ljutu ranu stavljala ljutu travu". Čitava je jedna generacija bila ponižena, zanijekano nam je bilo ime, hrvatsko nacionalno ime, zabranjena zastava, pravo na život. Ima nas, koji smo kao djeca dobili batina i vidjeli lješinu očeva, ubijeni po Srbima zato, jer su ljubili svoju zemlju. Vi ste većina, dobronamjerno stvarali nesretnu Jugoslaviju, ali ste ipak pogriješili. Hrvatski Vam narod oprašta, ali i Vi, morate, shvatiti i oprostiti nepravde učinjene prema vama od one mladosti, od Vaših sinova, djece, koji su vas smatrali krivcima prošlosti i uzročnicima naših jada. (Da, generale, mi državotvorni Hrvati na čelu tvojeg đaka dra. Franje Tuđmana smo njima oprostili, ali Mesić, Boljkovac, Manolić, Josipović - koji još uvijek Hrvate zove "Ustaškom zmijom" - Perković, mustać i sva druga antifašistička garnitura ne oprašta. Oni se grčevito drže Tita i partije i YU. Mo.)

Tražite i opravdanje pred poviješću, jer ljubite svoj narod, ali ne nastojite naći psihološki motiv, koji je i nas naveo na nepravde, i čine, koji nam se osobno ne sviđaju, ali koje smo počinili u najboljoj vjeri, i u obrani stečene svetinje: slobode. Mi smo, gospodo, zaista smatrali našu Nezavisnu Državu Hrvatsku svojom Državom i tako ju je smatrao čitavi hrvatski narod. Pola je milijuna hrvatskih ljudi nosilo pušku, branilo Državu, a da ju nisu obranili, krivnja je i na nam, i na Vama, i na sudbini, i na slobodnu svijetu, koji nam je nijekao pravo na samostalni život, pomagao stečene interese u srpskim rudnicima i pare kapital uloženi u Jugoslaviju, a ostao gluh na sve vapaje hrvatskih demokratskih vođa: Radića, isto kao što su u svoje vrijeme nijekali pomoć Starčeviću i Kvaterniku. Stekli ste ime pred svijetom, steci te ga i pred onom generacijom, koja je iskrvarila u borbi za ideale. Da nas je Maček poveo u borbu za Hrvatsku Državu, bili bi išli, da ste nas Vi pozvali, išli bi, i sutra će ići narod, ako ga pozovete. Ne možete tražiti, memoarima i djelima, opravdanje svojem stvaranju Jugoslavije, (To je točno, generale. Imali smo Mačeka, Radicu, Krnjevića, Jukića, Šubašića, i mnogo drugih koji se se kasnije našli skupa s nama u emigraciji i htjeli svojim memorandumima i nekim poveljama pred stranim svijetom opravdati njihovu ulogu u stvaranju komunističke Titine Jugoslavije. Mo.) a nijekati dostojanstvo i veličinu onoj mladosti, koja je jela kiselo grozđe, sađeno po očevima domovine. Veličina je velikih ljudi u veličini, u primjeru, pa postavimo stvar na svoje mjesto, izmirimo se generacija Keštrovića i Bože Kavrana. bez toga koraka teško će biti pred slobodnim svijetom opravdati pola milijuna palih Hrvata u borbi za svoju Državu.

Obnovimo, Hrvatski sinovi, prisegu vjernosti SVOM PATNIČKOM NARODU, a to ćemo najbolje učiniti, da stvorimo jedinstvo duha i tako osiguramo uspjeh hrvatske AKCIJE, u borbi za svoju Državu. Hrvatski borci će i opet izvršiti svoju dužnost, ali isto tako mole, očekuju i zahtijevaju, da i hrvatski političari izvrše svoju dužnost, ili se maknu i prepuste mjesto novoj generaciji.

HRVATSKA VOJSKA u SLUŽBI SVOG NARODA, vođena HRVATSKOM DEMOKRACIJON, ZAKONIMA, USTAVOM, SABOROM, stići će i opet na krvavu DRINU i štititi i zaštititi za uvijek život i slobodu hrvatskih ljudi.

TAKO NAM I BOG POMOGAO!

Kraj ove Okružnice Hrvatskog Narodnog Otpora.

21-07-2015 12:21#544

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

TUŽITI NEKOGA ZA POSJETITI POGLAVNIKOV GROB

(Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na stranici 136., mo.)

general Drinjanin,

23.V.1962.

Br. A. Kršinić,

Usa.

Dragi Ante !

Kada sam zadnji put pisao nisam imao pri ruci Tvoje pismo od 16 travnja 1962., jer smo se selili u konačnu prostoriju tiskare, (Ovo je jako dobro znati. Zašto? Zato što su se dionice prodavale za kupnju tiskare DRINAPRESS i sav potrebni materijalno oko tiskare, i zato što se je od te iznajmljene zgrade napravilo glavno središte HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, i zato što su mnogi istaknuti Hrvati dolazili tu kod generala, raspravljalo se o Hrvatskoj i kako istu osloboditi, i zato što su tu mnogi prenoćili, i zato što je general početkom 1969. godine nastojao kupiti tu zgradu a Ratko Gagro iz Toronta pokrenuo akciju prikupljanja sredstava da se ta zgrada kupi, i konačno zato što je Udbi uspjelo preko svojih agenata, a specijalno preko "KUMA" Ilije Stanića, koji je na 20 travnja ubio Vjekoslava Maksa Luburića, hrvatskog generala Drinjanina, mo), koja već radi na stalnom mjestu, gdje ima mogućnosti za razvijanje i eventualnu trgovačku bazu za kasnije. Pa ću sada upotpuniti odgovor.

Stiglo je pismo i ček na 48 dol. Hvala. Postao si najrevniji i s razmjerno najefikasniji povjerenik.

Hvala na Uskrsnoj čestitci. Ja nisam ove godine nikome, ama baš nikome, čestitao. Selili smo se, posao kod tvrtke u sezoni, a tiskara daje briga. I kako smo se pokrenuli, to je pisama na kile. Hvala na čestitci, a eto, naknadno i ja Tebi i Tvojima, čestitam Uskrs, i Božić, i rođendan i imendan, i Svetog Antu i sve skupa !

U pogledu Baćana i pisma i dolara za Drinu. Mi smo bili rekli dva dolara, pa većina digla graju, da se ne može. Pa nekima sam rekao da uzmu normu dolarsku, a gdje se mogne više, i jest dobro, a gdje ne, da znaju, jer ih je bilo, koji su davali po jedan cenat, a pročitali četeri broja, a ima ih, koji su dali u mnogo godina jedan dolar, Ali ih ima, koji su dali i deset za svaki broj. Ima jedna grupa

mladića u Kanadi, u šumi, koji rade tamo i koji dobivaju deset brojeva i svaki put i za svaki broj plate 100 dol. tj. deset dolara. Tako izađemo na kraj. Prema tome reci Baćanu to, i niti pritišćemo, niti zahtijevamo, a niti se odričemo, ako ima plemenitijih i svjesnijih, pa plate i za one nemarne, kojih je najviše.

Pišem danas Sušcu, ([Janko Sušac iz Sacramenta, glavnog grada Californije, rođak ministra HOS RH, mo](#)), a poslat ću Drinu. Pišem Mariju, tj. "malom Mariu" ([Mario Matić, svećenik, živio u to vrijeme u mjestu Pacoima, okolica Los Angelesa, mo](#)), a on se meni nije javio, a ako se ljuti, neka se jebe, jer ne znam njegove adrese. Pa da nisu ti Hercegovci maniti. Jednom je, prije, poslao svoje ime i ime nekog grada, a bez adrese, pa mu rekli, a on otpisuje, da će i mjesto radi njega postati slavno, jer je on u njem, pa neka ga traže. Valjalo bi mu poslati poštaru na magaretu, pa da ga revanjem zove i da mu revanjem odzove.

Pišem i Martinu ([Martinu Vidiću, mo](#)) i zahvaliti ću mu se. Neka šalje Andriji ([Artukoviću, mo](#)) ako treba i dvih deset brojeva.

U pogledu Hefera i drugova ne nam šta bi ti rekao, jer jedno je željeti i on možda želi, ali sve je to puno agenata Udbe, posebno ovdje u Evropi. Ovdje mi je stigao i jedan Vendelinov rođak, Vasilj, koji je morao kidnuti jer su ga denuncirali službeno od HOP-a da je agent OAS-a ([Živko Vasilj kojeg sam poznao prije pola stoljeća iz Pariza, odakle je početkom 1962. otišao kod generala u Carcagente. Vendalin Vasilj je hrvatski franjevac u Chicagu, bio je vojnik HOS NDH, mo](#)), koji je morao kidati jer su ga denuncirali službeno od HOP-a da je agent OAS-a ([Organisation Armees Secrete 1961-1963, Francuska Tajna Vojna Organizacija, kojoj je na čelu bio general Raoul Salan a koja se je opirala De Gaulle-u da dadne Alžiru nezavisnost. De Gaulle-ova vlada je progonila simpatizere OAS-a isto kao što Račanove, Mesićeve i Josipovićeve vlade progone hrvatske Domoljube i sve one koji se ističu državotvornim Hrvatima, mo](#)), samo zato jer je bio u HOP-u a prijatelj je Drine. Evo ga sada kod mene i priča mi čudne stvari. I drugi isto. Pukovnik Batušić mi piše, da su i njega denuncirali da stvara Vojsku, a kako ima prijatelja rekli su mu, da je od HOP-a došla denuncija. Sve je puno Udbe., i oni imaju glavni glas.

Ne znam kako dugo će se to moći izdržati. Mara i Višnja ([Poglavnikova supruga i poglavnikova kćer, mo](#)) su mene tužili španjolskom sudu da sam se slikao sa vitezom ([Vitez i pukovnik Ibrahim Pirić Pjanić i general Drinjanin su se slikali na Poglavnikovu grobu, i tom prilikom general Drinjanin je napisao članak u Drini br. 2-3 1962. koja je posvećena Poglavniku: NA GROBU POGLAVNIKA I USTAŠKI MIR NA GROBU POGLAVNIKA, u kojim člancima moli Poglavnika DA MU POVRATI NJEGOV MIR, mo](#)) na grobu Poglavnika bez njene dozvole. Pa šta je Poglavnik bio, da ga ta čifutka i danas mrtva hoće iskoristiti kao i živa.

Eto, ali mi ćemo ipak sve učiniti da se rane liječe, jer mislimo na budućnost. Pozdrav Tebi i Tvojima, kao i svim prijateljima, odani Ti

general Drinjanjin.

21-07-2015 17:56#545

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DRINA, DRINA, DRINA, I OPET DRAINA

Pišem mi jučer Drago Potkrajac
7/20/2015

Dragi moj prijatelju Mile!

Prvo da ti javim da je stanje g. Ante Ljubasa i dalje zadovoljavajuće ali da sestra ne zna kada bi g. Ante mogao biti otpušten iz oddjela!

Nadalje, opet se moram vratiti na knjigu **"pisma generala Maksa Luburića"** čitam vrlo sporo jer ja ne idem na drugu stranicu dok u potpunosti ne pročitam i pisana rukom pisma a to oduzima puno vremena ali pročitao sam 215 stranica.

Opet Ti se neizmjereno zahvaljujem na Tvom trudu da je ta knjiga ugledala svjetlo dana jer tu se vidi kompletna osobnost jednog vrlo iskusnog generala kroz njegove reakcije na bivanja unutar emigracije u ono vrijeme. Kakva je to bila, volja, želja, lukavstvo, mudrost reagiranja u pravo vrijeme a nadasve predviđanja za budućnost. Presretan sam da tek sada doznajem neke pojedinosti koje su se zbivale u emigraciji. Ti iznosiš što drugi ne hoće ili se boje. Neki dana u Zadru na skupu HDZ-a bilo je govora o toj knjizi Maksa Luburića. Jedan istaknuti i pri vrhu HDZ-a kaže da je to vruća tema za koju još nije došlo vrijeme. Umjesto aplauza dobio je buuuuuuuuu.

Mile podsjećam Te da Zvonimir očekuje podatke da bi mogao sačiniti troškovnik za DRINU i ODBRANU. Nu nije kraj svijeta i znam da ćemo mi to odraditi kako i trebamo a to me ohrabruje u svemu i daje veliku želju za realizacijom!

Dragi Mile želim Ti puno zdravlja i poZDrav tvojoj obitelji!
Krug prijatelja Drine se još nije javio!

UzaDoS

(Ovu poruku sam dobio jučer. U prijašnjim porukama me moli da nastavim iznositi što više o maksu i Maksovih pisama. Zainteresiranost Maksovih pisama i ideja raste iz dana u dan. Poznato nam je da je u predizbornoj kampanji za predsjednika RH dr. Andrija Hebrang, Junior, mlađi rekao da se je Maks Luburić borio za interese Hrvatske kao i njegov otac. Ta izreka ga je koštala predsjedničkih izbora, pa bi se moglo, donekle, i razumjeti onog istaknutog člana HDZ kada je nedavno rekao u Zadru da još nije došlo Maksovo vrijeme. Ja nadodajem da ne dolazi Maksovo vrijeme, ali, jest, **MAKSOVA ISTINA**.

Slijedeći opisi će biti u nastavcima s naslovom: "IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI". Bit će desetak a možda i više nastavaka. Zato molim kopirajte, bilješke pravite, sačuvajte svoje živce i budite strpljivi. Otporaš.

DP

22-07-2015 18:38#546

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013

Poruke
2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGlavNIKOVE SMRTI
GESLO: NAŠ JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Kako sam već najavio u prošlom opisu da ću u nastavcima iznijeti dio opisa ili razloga koji su prisilili tada, odmah, tjedan dana nakon Poglavnikove smrti, skupinu hrvatskih preživjelih viših i nižih časnika da javno iziđu pred hrvatsku emigraciju i hrvatski narod u domovini s novim idejama, novim elanom, novom snagom i **NOVOM EPOHOM** u borbi za oslobođenje Hrvatske i ponovnu Obnovu Hrvatske Države. Nastojat ću biti vjeran u prepisivanju ovog vrlo rijetkog broja časopisa "DRINE", a gdje se potreba ukaže, tu ću nadodati ili popuniti prazninu onoliko koliko to bude potrebno za bolje razumijevanje današnjim naraštajima i povjesničarima. Uzmite u obzir da ovaj prvi i vrlo rijetki broj "DRINE" nema ni broja ni datuma, osim što se po opisima može zaključiti vrijeme i kada je to bilo. Zato sam i rekao da je potrebna nadopuna, koju ću po mojim znanjima i sjećanjima popuniti. Ja sam ovaj broj u originalu dobio od jedne vrlo povjerljive osobe koja je suhom olovkom napisala: **"Prvi broj i pomogućnosti poslije Poglavnikove smrti, br. I 1960"**. Otporaš.

DRINA

NAŠ JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Veliki razlozi, povijesne perspektive, vodili su nas, kada smo počeli sa tiskanjem "Drine", Vjesnika Hrvatskog Narodnog Otpora i Hrvatskih Oružanih Snaga. Ali, isto tako, veliki su nas razlozi prisilili, da "Drinu" obustavimo, (Zadnja "Drina" br. 8-12 1955. je izišla za vrijeme suradnje - ili bolje rečene prije razlaza: Poglavnik/Luburić - Poglavnika u časopsu "Drina". Izišla je još jedna "Drina" za travanj 1956. godine koja je posvećena **ČASTNOM SUDU HNO**, u Valenciji, Španjolska. Poslije toga je Maks Luburić otišao za četiri godine u **"ZIMSKI SAN", šutnja**. Mo. Otporaš.) i da ju, s Božijom pomoći, i opet dajemo u ruku hrvatskim borcima u Domovini i izvan domovine. Zato, uz ponovno izlaženje "Drine", moramo i reći koju o našmi razlozima, jer bi bez toga sve to bilo nejasno.

Nastavlja se.

23-07-2015 14:50#547

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGlavNIKOVE SMRTI (2) dio
GESLO: NAŠ JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Nakon tragedije Kavrana i drugova jednom skupu hrvatskih časnika bila je povjerena zadaća organizacije hrvatskih boraca. To je učinjeno prema odredbi Poglavnika i tadašnji voditelj poslova Hrvatskog Narodnog Otpora prof. Dr. Lovru Sušić, Ustaški Postrojnik, je to tako nama napisao.

Kasnije je sam i osobno nam dao upute za daljnji rad.

Rečeno nam je, a bilo je to opće uvjerenje, da vodstvo boraca i akcije treba povjeriti onim zapovjednicima, koji su u prošlosti dokazali, da posjeduju potrebno stručno znanje, da se mogu uhvatiti u koštac sa stručnjacima srbokomunizma i komunističke stranke i njenih vojničkih, redarstvenih i konspirativnih organizacija.

Tragedija velikog idealiste Kavrana i drugova dokazala je, da nije dosta biti idealista, pa niti izgrađeni intelektualac, pa niti strateg, a još manje bi bilo dostatno, da netko bude "manje kompromitiran ustaša" i tako prihvatljiv, (za cijelo ovdje Maks misli na sebe, na generala Maksa Luburića, mo.) eventualno, po Amerikancima i zapadu, - nego je bilo, jest i bit će potrebno, da se postavi svakoga na ono mjesto, za koje je pozvan.

Ekipa starih boraca, starih konspirativaca, jankapustaša, od kojih su neki jedva stigli iz Domovine, da kažu, još prije pada Kavrana i onih, koji su ga pratili na zadnji put, da tamo ne postoji ona snaga i u onom obliku, kako se vjerovalo u vodstvo Otpora u ono doba, ta ekipa starih boraca, zaista je bila pozvana, da u svoje ruke uzme zapovjedništvo nad hrvatskim borcima.

Mi smo, dakle, kao ustaški revolucionarci i kao hrvatski vojnici, jednostavno uzeli na sebe tešku odgovornost, izvršujući dobivenu zapovijed, a ni u kojem slučaju nije nas vodio nikakvi plan stvaranja neke političke organizacije, pokreta ili grupe. I još manje nas je mogla voditi neka ambicija, ili osobni ini razlog. Mi smo, tada, tada čvrsto vjerovali, da se zaista moramo okupiti oko svog Hrvatskog Suverena, Državnog Poglavara i Vrhovnog Zapovjednika Hrvatskih Oružanih Snaga. To su vjerovali mnogi Hrvati. Posebno mi, stari ustaški borci, koji smo od najranijeg djetinstva slijedili svog Poglavnika, revolucionarnog vođu, vjerovali smo, da treba slijediti Poglavnika do Njegove smrti, a Ustaška načela do svoje smrti. Mislili smo, da je to pitanje časti, vojničke i hrvatske dužnosti.

Sve kad i ne bi bilo tih sentimentalnih i moralnih obveza, ta šta smo i mogli drugo učiniti? Maček, koji je imao dobre izgledе pred svijetom, ne samo da nije ništa učinio, da spasi od progona ijednog Hrvata, nego nije ni riječi rekao u interesu Hrvatske Države, za koju smo mi svi iskrvavili, jednostavno proglasio (on, Maček, mo.) izdajničkom i satelitskom tvorevinom. (Ima ih i danas koji se služe tom jugoslavenskom krilaticom. Tko u to ne vjeruje, neka izvoli čitati novine, vijesti i pratiti današnju politiku vrha vlade RH, pa će se uvjeriti, mo. Otporaš.) Bilo je i prkosa, ponosa, gordosti u našem držanju. Ni sva tragedija nije nas bila slomila, mi smo slijedili Poglavnika, pa što Bog da.

Zato smo i digli odmah stieg Poglavnika, kao Poglavara i kao ustaškog Vodje. U ono vrijeme smo otvoreno i bez rezerve izišli s Poglavnikom kao stvarnim političkim vođom, dok je najveći dio našeg tiska ipak imao neku rezervu prema Njemu radi političkih razloga. (Dakle, po ovome što general ovdje kaže: "...dok je najveći dio našeg tiska ipak imao neku rezervu prema Njemu ..." da je ipak, u ratnom stanju kakovo je bilo, Poglavnik nije bio diktator, kako ga je to neprijatelj sustavno okrivljivao. Sada mi pade na pamet jedna izjava gospodina Milana Ilinića, hrvatskog izbjegličkog novinara koji je živio u Njemačkoj, a dao je izjavu da Poglavnik dr. Ante Pavelić nije mogao biti diktator, jer, naprosto, za to nije imao dovoljno vremena od četiri godine. Diktatura je zanat, a zanat se uči više od četiri godine. Mo. Otporaš.) radi političkih razloga.

Mi smo bili vojnici, koji smo jednostavno izvršavali nalog, i sprovodili zapovjedi u djelo. Poglavnik nam je bio Poglavar, Vrhovni Zapovjednik i Vođa.

Nastavlja se.

24-07-2015 14:42#548

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (3) dio **GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"**

Šta smo naslijedili?

Najbolje je to ocijenio Postrojnik, kada nam je napisao, da osim nekoliko adresa ništa, apsolutno ništa, ne može nam dati, jer ništa nema osim njih par, koji su se spasili kao utopljenici na splavi ...[\(misli se na te adrese, mo\)](#).

Da, još su "Danica" ([Hrvatskih Franjevaca novina u Chicagu, mo](#)) i "Hrvatska" ([novina koja je izlazila u Argentini i glavno glasilo Ustaškog Pokreta, mo](#)) gordo dizali stijeg hrvatske Državnosti, branili su Državu i branili borce, ali osim par društava vrlo skučenih razmjera, jedva je išta bilo.

Poslije tragedije Kavrana i drugova jedva se je Hrvat usudio dati nekome svoju adresu, jer se bojao, da će i sam pasti u zamku mnogobrojnih agenata srbokomunističkih organizacija, koje su grozničavo radile na rastvaranju našeg duha.

Svijet o nama nije htio ništa čuti. Ta Kavran i drugovi obješeni su na vješala podurnuta po Pobjednicima za fašiste i naciste. Ta bilo je i katoličkih, ili nazovi katoličkih listova, koji su aplodirale Titu, jer je Stepinca osudio! U ime humanizma, demokracije i zapada harala je hrvatskim zemljama smrt kao nigdje drugdje, i srbokomunizam je trijebio hrvate, gdje je mogao. U zapadnim zemljama bili smo proganjani, predavani i prodavani Titu i vješalama. [\(O tome je pisala novina na francuskom jeziku "LA CROATIE" br. 6. 1964., s naslovom: "Le reguie Croate, objet de commerce entre les gouvernements italien et yougoslave" = "Hrvatski izbjeglica predmet trgovine između talijansk i jugoslavenske vlade"; što sam preveo i stavio na stranice ovog portala 29 travnja 2015., mo\)](#) Trgovalo se hrvatskim životima za medalje, zlato i činove. Zna se i za nakite i briljante, koje su neki zapadni stratezi dobili od Tita radi izručenja hrvatskih boraca, onih istih, koji su prioneli slavu hrvatskog oružja po svim bojištima svijeta.

Još smo vjerovali u Boga, još smo samo vjerovali u svoj narod i u "svijetlo oružje". Bilo je ljudi koji su se izrugivali toj našoj ludoj vjeri, ali mi smo trebali vjere, pa kako ju nismo mogli imati u koga drugoga, mi smo vjerovali u Boga i Oružje. I kada smo doživjeli potpuni poraz u Kavranovoj akciji i kada je bilo jasno, da smo pred Amerikancima izgubili bitku kao konspirativci, što bi nas eventualno moglo njima približiti, jer su Rusi već počeli dokazivati šta misle sa svojim američkim saveznicima i spasiteljima, - tada je bila poljuljana i vjera mnogih kremenjaka. [\(U ovom smislu: čvrstih ljudi kao čelik, mo.\)](#) Vla malodušja harao je našim redovima, i mnogi su Hrvati vjerovali, da samo treba spasiti goli život, naći kutić u svijetu, gdje mogu mirno raditi, živjeti kao ljudi, i umrijeti kao Božija stvorenja bez sjene vješala.

Tada, i u tim okolnostima, bilo je nama povjereno, da stvorimo veze među Hrvatima, da postavimo

organizacije, i da spasimo što još imamo od veza u Domovini. tada smo počeli sa "**DRINOMM**". (Prvi broj "DRINE" bi moga biti za travanj 1951., jer na prvoj stranici pjesmica "**HRVATSKI TRAVANJ**" koju je napisao dr. Andrija Ilić. Broj 9 je Božićni broj "**DRINE**" od 20 prosinca 1951. mo. Otporap.)

Nije slučajno izabrano ime "D R I N A"!!!

Nije slučajno izabran podnaslov:

"NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"!!!

Zašto je izabrano ovo ime i ova lozinka? Mi smo odmah shvatili, da će val malodušja, strahovita situacija u Domovini i svijeta, pomanjkanje ikakvih perspektiva za budućnost, pomanjkanje prijatelja, pomoći, da će sve to utjecati na raspoloženje Hrvata u svom odnosu prema ujedinjenom srbstvu i srbokomunizmu. Bojali smo se, da će mnogi i dobronamjerni Hrvati, kako se zaista i dogodilo, poći putem onih, koji su već propovijedali, da mi ne možemo na kraj sa Srbima, da treba tražiti put u Jugoslaviji, ili da treba pokleknuti u pogledu Bosne. Srbstvo je triumfiralo u srbokomunizmu, jugoslavenstvo je dobilo svoju veliku bitku, jer se i opet među Hrvatima počelo govoriti, da je Jugoslavija jedino rješenje, a neki su hrvatski političari počeli širiti parolu, da kada ne bi bilo Jugoslavije, da bi ju trebalo stvoriti. Osim toga u europskim krugovima počelo se govoriti o budućnosti federacija i ostalih podunavskih, balkanskih ili mediteranskih kombinacija. (Ovdje se radi o nekoj Titinoj zamisli "Balkanske Federacije". To je on izmislio poslije prividnog razlaza sa Staljinom 1948. godine. na osnovu te Titine varka ili čarke, zapadni svijet je objeručke prihvatio i počeo Tita pomagati kapom i šakom. Zato su se reporteri američkog čuvenog časopisa "LIFE" 1948. godine odmah požurili u Beograd da intervjuiraju "druga Tita" i prikažu ga američkom narodu u najsvjetlijim pozicijama. Mo. Otporaš.) Jedan poznati hrvatski rodoljub, svećenik, pisao nam je, u ona vremena, da bi i on bio za Državu, ali da ista nema uvjeta za opstanak, a Hrvati da nemaju snage, da ostvare svoju Državu. Danas je taj isti, odlučni pobornik Države Hrvatske i sa uspjehom brani ideju.

Zato smo, uz ostalo, pokrenuli Vjesnik "DRINU", dali joj to ime i kao parolu, istakli, da je to naš program. Htjeli smo dići glas da se zna, da Hrvatska Država stoji i pada na granicama na Drini, a to znači da svaka Hrvatska Država treba imati u svom sastavu Bosnu, Hercegovinu i hrvatski Sandžak, i da u tom pitanju nema nagodbe, nema sporazuma, nema politike, nema taktike. Tu stojimo i padamo.

"Dva su groba na vrh Romanije,
dva su groba Ante i Alije".

Mi smo, u duhu, pošli sa tih grobova, Ante i Alije, koracima Jurinih legija na vječnu granicu, na hrvatsku Drinu. Granica na Drini, bratstvo svih Hrvata, bez razlike na vjeru, veličinu majke domovine, - to je naša sudbina, to je naš život i naša smrt!!!

Za nas nema muslimanskog i katoličkog problema, nego hrvatski problem. Pitanje Bosne nije za nas pitanje taktike, nego pitanje života i smrti.

Nastavlja se.

25-07-2015 15:16#549

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (4) dio
GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Ta i takova "DRINA" umjela je okupiti hodže i fratre, generale i čarkare, radnike i intelektualce, stare i mlade, jer je to program svih Hrvata, a ne neke pokrajine, neke vjerske skupine, nego stališa.

Imena suradnika: Poglavnik, Džaferbeg, i stotine znanih i neznanih suradnika "DRINE" najbolje govore o oportunističkom našem stavu. Skoro sve uvodnike posvećujemo pitanju granica, a pišu ih ljudi, koji nešto znače. Kult Drine je naša zasluga, jer nitko nikada nije sa više ljubavi o tome problemu pisao. Mi smo pisali povijest hrvatskog rata a stotine su boraca u tome surađivali, mi smo štivalci mrtve i spremali žive na nove borbe. Mi smo povezali borce po čitavom svijetu, mi podigli organizacije, društva, dali borbeni smjer hrvatskoj emigraciji.

"DRINA" je osvajala hrvatska srдца, a hrvatski su borci bili ponosni na svoju bogato opremljenu "Drinu". Strancu su nam zavidali na našoj "Drini", a i mnogi indiferentni pa i protivnici priznali su nam, da su "prkos Drine" bile i prkos, ali i ponos hrvatskih boraca. Ovi su žrtvovali, po neki i zamjerno, i uvijek anonimno, jer "DRINA" nije donosila imena svojih dobročinitelja, a "DRINA" k tome, nije se prodavala, nego ju je dobio svaki borac, koji ju je tražio, a stigla je u mnogi kutić u Domovini. Srbokomunisti su ubijali i bez suda svakoga, gdje se našla jedna "DRINA". Zloglasni Ranković je na svoju adresu dobio jednu "Drinu" na čijim je koricama pisalo, da je to govor druga Rankovića. (Ovdje se radi o jednoj specijalnoj **"DRINI"** br.9/10 god. III., rujna 1953. godine od 56 stranica. Na korici doslovno stoji, prenosim:

"DOVOR DRUGA
RANKOVIĆA

održan u Zemunu dana 13. juna 1953. godine
pred starim partizanima o bratstvu
jugoslavenskih naroda".

Ostalo nije potrebno nagađati šta je sve napisano na tih 56 stranica. napisani su u sažetom smislu mnogi Rankovićeve, Titini i svih drugih zločini, potkrijepljeni sa činjenicama i dokazima tada živućih svjedoka. Mo. Otporaš.)

"DRINA" je, jednom za uvijek, postavila pitanje Bosne kamo spada, a sve one, koji su zagovarali izdaju granica na DRINI proglasila narodnim izdajicama. I mi smo ponosni na taj rad. "DRINA" je postala trn u oku srbokomunizma, jugoslavenstva i svih narodnih izdajnika, Pa je logično, da su i poduzeli, što su mogli protiv "DRINE".

Ali, junački Andrija (**Artuković, mo.**) nije pobjegao iz USA, nego je sta pred pravedni sud velike Amerike, i pred očima svijeta pobijedio srbokomunizam, pobijedio svjetsku komunističku revoluciju, pobijedio jugoslavensku državnu koncepciju. Andrija je vjerovao u Boga i američku pravdu i odbio pobjedu koja se može u najveću hrvatsku diplomatsku i političku pobjedu od kada smo u emigraciji! Zato, nisu nas mogli fizički istrijebiti, jer je zapad već bio progledao i nije trgovao sa životima hrvatskih antikomunističkih boraca. Zastrašiti nas nisu mogli, jer smo Ustaše,

jer smo Hrvati, jer smo vojnici Pa se trebalo nešto drugo učiniti. (a to je slučaj dra. Andrije Artukovića, za kojeg je jugoslavenska komunistička vlada iz Beograda tražila od Amerike izručenje od 29 kolovoza 1951. godine. Zahtjev jugoslavenske vlade je bio potkrijepljen, ni više ni manje, s 1293 krivična djela u koja se uključuju ubojstva i sudjelovanje u istima, i, naravno, moralo se je u taj zahtjev za izručenje staviti i - opet ni više ni manje - 800 tisuća Serbs alone had been killed during Ustaša regime. Vidi: [WHITEPAPER ON DR. ANDRIJA ARTUKOVIĆ](#), by: C.Michael McAdams, Croatian Information Series, no. 4, july 1975., strana 8/9. Mo. Otporaš.)

Tada je srbokomunizam preko svojih agenata pokrenuo one, koji su uvijek služili svakoga, a samo nikada interese hrvatskog naroda. One koji ni danas ne znaju jesu li žensko ili muško, jesu li Hrvati ili Jugoslaveni, jesu li ljudi ili živine.

Preko ovih su nam podvalili i snijeli nam KUKAVIČJE JAJE U USTAŠKO ORLOVSKO GNIEZDO. To je bio "Izbor", (časopis koji je izlazio u Buenos Airesu a kojeg je glavni i odgovorni urednik bio Stjepan Subašić, mo) Subašić i družina, a pomagali su im Raići, (Vlaho Raić, istaknuti član HSS, što mnogima može to mnogo značiti, napisao knjigu "NDH u svijetlu dokumenata", mo.) i oni, koji su nas već prije dijelili na "turke" i "rimljane" i nazivali nas "turskim upljuncima".

Previše je bolno o tome govoriti, jer su ti događaji usko vezani sa zadnjim tragičnim danima Poglavnika, koji je bio slomljen dugim godinama teške i nejednake borbe za Hrvatsku Državu, bolešću, ranama neprijatelja, tegobama emigracije i odgovornošću pred poviješću radi sudbine Hrvatske, koja Ga je slijedila u borbi. Kada bi mi htjeli preći preko toga poglavlja, ipak to nam ne bi ništa koristilo, jer je dosta čitati "Izbor", "Hrvatsku", "Danicu" i "DRINU", a to su tiskani dokumenti, a da i ne govorimo o onom, što su neprijatelji o tome pisali.

Mi smo osjetili žalac: optuživalo se ustaške borce, zvalo ih se koljačima, (kao što su Račanova, Mesićeva, YUsipovićeve i Milanovićeve vlade optuživale vojnike Domovinskog rata ratnim zločincima i protiv njih optužbe dizali, mo) branilo se Stojadinovića, (dr. Milav Stojadinović, ministar vanjskih poslova kraljevine Jugoslavije, koji je sa Poglavnikom drom. Antom Pavelićem 1954-1955 nastojao potpisati neki sporazum o podsijelo Bosne, mo) jedno od najvećih krvnika hrvatskog naroda, zagovaralo se diobu Bosne, napadalo se hrvatsko svećenstvo, koje je uvijek stajalo na braniku Doma i Države, - a sve se to pokrivalo hvalisanjem poglavnika. Taktika je bila jasna: razdijeliti i uništiti! I čim su uspjeli u javno, pismeno i dokumentirano najavljenom planu, koji se sastojao iz separacije (odvajanje, mo) Poglavnika od Ustaša, oborili su se i protiv Poglavnika.

taj i takov "Izbor" bio je silom iz naših redova nametnut hrvatskoj emigraciji, koju su brzo podijelili na dva tabora: na "poštene" a to su oni, koji su za volju stege širili "Izbor" i "izdajnike", a to su oni, koji su digli glas u obranu granice na Drini i u obranu našeg svećenstva. To su nam podvalili i srbokomunisti, koji su lili ulje u vatru ....

Nastavlja se.

27-07-2015 16:23#550

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013
Poruke
2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (5) dio
GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Mi smo najprije, preko pola godine, nastojati u tisućama pisama, (Pitanje se sada postavlja hoćeli ikada povjesničari moći doći do tih "**tisuće pisama**" i uvrstiti ih uz pisma koje su već izišla u knjigi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**"?, mo.Otporaš.) čije kopije su dokumenti naše emigracije, da uvjerimo Poglavnika, tražili smo da se demokratizira Pokret, ako ga se hoće spasiti. Tražili smo, da počme ozbiljno misliti na borbu. Tražili smo da se prestane sa zetovskom politikom, (ovdje se misli na "zeta" dra. Srećka Pšeničnika koji je oženio Poglavnikovu kćer Mirjanu, mo.) da se obitelj ukloni iz djelatne politike, da se poštuju odluke društva, da im se ne nameću tajnici i predsjednici, a da im se ne postavljaju komesari čije su jedine odlike bile bezuvjetna poslušnost prema vodstvu koje je govorilo u ime Poglavnika.

Mi smo u "DDRINI" donijeli Ustaška Načela i tvrdili, (Ta "**Ustaška Načela**" su isušila u Božićnom broju "**DRINE**" br. 9, strana 20, 21 i 22 od 20 prosinca 1951. godine, mo.) da nisu u protimbi sa demokratskim principima, ali neka se u praksi poštuje volja Ustaša i Hrvata uopće. Tražili smo ulogu Hrvata, pravo svih, da se čuje njihov glas. Mi smo tvrdili, da nije dobro sve ono, što smo mi učinili, **i nije izdajnik svaki dalmatinski partizan**, (ja pomastio i podvukao, mo) jer su ih naši saveznici u partizane natjerali svojim divljačkim, krvničkim postupkom.

Tražili smo, da se sazove Hrvatski Sabor i popuni hrvatskim živim snagama, a ne sa milosnicima, jer ne priznaju našeg legitimiteta i kontinuiteta, onda smo i javno, otvoreno, ustaški i vojnički, u "DRINI" osudili takav rad i od njega se ogradili U IME USTAŠKOG POKRETA I HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA. (Vidi "DRINU" br. 1/3 travanj 1956., jedinu "DRINU" u toj godine i posljednja od razlaza Poglavnik/Luburić. Mo.) Tada već Ustaški Pokret nije postojao, jer su se kršila, grubo i otvoreno, USTAŠKA NAČELA, nego se iz zbrke pojmova stvorio HOP, koji sa ustaškim pokretom nema ništa zajedničkoga. Pročitajte "DRINU" i neće Vam trebati drugih dokaza!!!

Na naše zahtjeve odgovorilo se točno onako, kako je to srbokomunizam želio. Skoro čitava stara garda bila je isključena, ožigosana, optužena radi izdajstva narodnih interesa, čak i radi služenja srbokomunizmu. Onog časa je bio pokopan ustaški pokret! Pokopan naš ugled pred narodom i strancima. Divlje i krvave orgije naših neprijatelja bacale su u očaj mnoge stare, vjerne i dobre borce za Hrvatsku. Nitko i ništa se nije štedilo.

Neborci i dezerteri optužili su borce, koji su kroz čitav život sve svoje dali za Hrvatsku. Jednostavno su zatajili, da i poznaju ljude Otpora. Neustaše su sudile Ustašama. Možemo postaviti pitanje potpisnicima naših osuda: dali se usudite danas, kada već Poglavnik počiva vječni san, potpisati da smo izdajnici, sluge komunizma itd. I sa čime će se prikriti pred sudom hrvatske povijesti, pred sudom naroda, i eventualno pred nezavisnim sudom države u kojoj žive oni, ili koji od nas optuženik, ako dignemo tužbu radi uvrede?

I kada su Poglavnika, koji je već bio na izmaku svih svojih umnih i fizičkih snaga, manevrom prisilili, da javno u "DOMU" istupi protiv "neposlušnih generala", jasno nam je bilo, da ima dva izlaza:

I. povesti borbu protiv Poglavnika, javno i otvoreno, i tako mu ogorčiti starost i put u drugi život,

koji je bio neminovao,

2. ili pak pokleknuti, priznati pogrešku, poslije "pranja mozga", sagneti šiju i kako su nam dobro namjerni savjetovali, pa čekati, kao ostali, da umre Poglavnik i poslije se boriti za nasljedstvo.

Budući nismo mogli ni rušiti samog Poglavnika, a niti pred Njim sagneti šiju, odlučili smo se radije, na najbolnije za nas, a najsretnije za emigraciju, a to je -

OBUSTAVITI "DRINU".

Zato smo jednu čitavu "DRINU" osim deset primjeraka, koji su pohranjeni, ništili i prestali sa njenim izlaženjem, pa i sa svim vezama, od koji su neka bile osobne, pa i čisto obiteljske. (Ja sam tu "obustavu", taj prestanak od četiri (4) godine nazvao: "ZIMSKI SAN MAKSA LUBURIĆA", mo. Otporaš.)

I previše smo štovali Poglavnika i previše smo bili zabrinuti za Njegovo mjesto u Povijesti Hrvata, a da bi ga rušili. I previše smo bili svjesni VAŽNOSTI GRANICE NA DRINI, a da bi prešutjeli opasnost za granicu na Drini i sve ono, što nam je sporazum sa Stojadinovićem trebao donijeti.

Tako je prestala "DRINA".

Nastavlja se.

27-07-2015 22:44#551

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (6) dio **GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"**

Šutnja, koju smo sami sebi dobrovoljno nametnuli, bila je samo i jedino do smrti Poglavnika, jer smo šutjeli samo i jedino radi Njega. Njegovom smrću, mi smo riješeni onih obveza, moralne naravi, koje smo sami sebi nametnuli.

Dana 4, 5 i šesti siječnja 1960. održan je niz sastanaka delegata i predstavnika raznih organizacija Hrvatskog Narodnog Otpora, kojom zgodom su doneseni i Zaključci za daljnji rad. Ti Zaključci će biti temelj za budući rad. Osim toga u istima je donošeno, da će se predati u tisk i TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMIGRACIJI, na kojima će se bazirati rad hrvatskih boraca i stvarati temelji buduće Hrvatske Vojske. (Ova Temeljna Načela se nalaze u ovoj rijetkoj "DRINI" na stranici 15 pa do stranice 36. Drugo izdanje je izdala tiskara DRINAPRESS 1966. godine u Madridu. Knjižnica ima 86 stranica ovih Temeljnih Načela i Dužnosti Hrvatskih Boraca u Emigraciji. Ova Načela bi se trebala tiskati danas u Hrvatskoj, i nadajmo se da će i za to ubrzo doći vrijeme. Mo.Otporaš.)

Predajemo ta Načela hrvatskim borcima čvrsto uvjereni, da će ona ipak pobijediti, pa makar mi to i ne dočekali. Zaista, iskreno, ustaški i vojnički, sasna otvoreno ispovijedano, da sumnjamo, da će svi Hrvati nas prihvatiti, (a jedan koji je za sigurno prihvatio ova Načela je bio dr. Franjo Tuđman, prvi predsjednik RH, mo.) ali isto tako znamo, da će ipak naša Načela biti prihvaćena jer je nastala

praznina, i tu prazninu valja popuniti. Do danas nije nitko tu prazninu popunio, jer naši monopolisti, legalisti itd. misle, svaki od njih, praviti SVOJU VOJSKU, dok mi jasno i glasno svima poručujemo:

Poglavnik je umro, a sa njim i Ustaški Pokret, a s tim i misao, da se još jednom stvara ustaška Vojska. Maček uopće ni ne misli stvarati vojske, a svaku miliciju, koju su jednom stvorili ili opet stvore njihove seljačke organizacije, narod će staviti na raspolaganje HRVATSKOJ VOJSCI. Ona hrvatska braća, koja u Domovini nose pušku na ramenu, iako moraju nositi meske šajkače i petokraku komunističku zvijezdu, pohrliti će u redove svoje narodne HRVATSKE VOJSKE, (što se je 100% posto obistinilo u Domovinskom ratu, i što je 100% posto dr. Franjo Tuđman sproveo u djelo, mo. Otporaš.) kao što su to i prije učinili iz stare jugoslavenske vojske. Ogromna većina starih ustaških boraca i to onih, koji dočekaju sretni odgovorni čas stvaranje Hrvatske Vojske, stavit će se na raspolaganje toj vojsci kao HRVATSKI ČASNICI, DOČASNICI i VOJNICI, prema svojoj stručnoj spremnosti, a ne prema svojim bivšim političkim zaslugama.

U budućoj pak, ni ustaškoj ni seljačkoj, ni radničkoj stranici (što je nesumnjivo general mislio ni: komunističkoj i jugoslavenskoj, mo) NEĆE BITI DOZVOLJENO PRAVITI STALEŠKE, NI STRANAČKE VOJSKE, i u danom času hrvatski borci naći će se, kao i u 1941. godini rame uz rame za svoju Hrvatsku Državu. Neće biti ustaških, radničkih, seljačkih i katoličkih ili muslimanskih satnija, nego jedna, samo jedna i jedina HRVATSKA VOJSKA, kao i uvijek u povijesti hrvatskog naroda.

Ta će Hrvatska vojska apsorbirati ne samo "bivše" ustaške i domobranske zapovjednike, nego i sve one Hrvate, koji su svršili u Titinoj Jugoslaviji vojničke škole. (To je dokazao Domovinski rat 1991-1995. i još i danas dokazuje. Ugledajmo se u bivšeg i posljednjeg zapovjednika JNA Stjepana Mesića i sina partizana i bivšeg predsjednika RH Ive Josipovića. Mo. Otporaš.) Samo će izričiti zagriženi stranačari s jedne i s druge strane biti poslani tamo, gdje im je mjesto, dok će svi svjesni Hrvati, koji nisu okaljali svoj obraz ni štetovali Domovini, morati služiti Hrvatsku vojsku, sa samo i jedino hrvatskim oznakama. I nastojat će se odalečiti od vojničke službe sve one, koji službi oružja pretpostavljaju bilo kakav politički rad. (Drugim riječima, general s ovim želi reći: da vojnik mora biti samo vojnik i mora biti u službi svoje Domovine Hrvatske, a ne u službi neke političke stranke, pokreta, ideologije isl. Mo.) neće se smatrati neprijateljima, pa ni protivnicima, ona braća, koja su u drugoj Jugoslaviji svršili časničke škole, jer će ih Hrvatska trebati. I u prvoj Jugoslaviji služili su hrvatski sinovi jugoslavensku vojsku da steknu stručno znanje, ali su se stavili na raspoloženje domovini, i tu su položili život na oltar majke domovine.

To znači, to propovjedaju naša Načela, pa makar se tako i ne zvala. Jednom će ta Načela biti i djelo prevađanja. I to je naša misija.

Nastavlja se.

28-07-2015 04:03#552

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGlavnikOVE SMRTI (7) dio
GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Ne mislimo, dakle, praviti novu ili obnavljati staru neku stranku, organizaciju ili pokret, a niti ne mislimo slijediti nikakvu stranku, ali ni nijekati nijednoj stranci, da politički radi i djeluje. Mislimo, da je naša djelatnost time sasvim jasno označena. I u tom radu, koji znamo da će biti nezahvalan, mi ne mislimo klonuti: ni pred Titom, ni pred Mačekom, ni pred nesretnim Poglavnikovim nasljednicima. Ne priznajemo ničiji monopol, ničiji legalitet, ničiji kontinuitet.

Mi priznajemo samo i jedino jedno HRVATSKO NARODNO PREDSTAVNIČTVO, (Ovdje se treba i mora nadodati za hrvatsku povijest da je upravo bio Hrvatski Narodni Otpor na čelu s generalom Drinjaninom koji je počeo zagovarati hrvatsko narodno predstavništvo, što se je donekle i ostvarilo 1962. godine u New York-u osnivanjem Hrvatskog Narodnog Vijeća, HNV. Ovo HNV nije uspjelo poradi strančarstva pojedinih političara i njihovih organizacija, poimenice dr. Branko Jelić i njegov Hrvatski Narodni Odbor, HNO, dr. Ivo Korski i njegova Hrvatska republikanska Stranka, HRS i drugi. Kasnije, 1974. godine je pokrenuto novo HNV i ovo se je bilo dobro razgranalo u hrvatskoj iseljeničkoj političkoj emigraciji. Dr. Franjo Tuđman je pomno pratio događaje u emigraciji, mjerio, vagao i zaključio stvarao sve do te mjere da je 1987. godine počeo obilaziti državotvorne hrvatske organizacije u Americi i Kanadi. Sastao se je s mnogim istaknutim Hrvatima, ozbiljno s njima razgovarao, sastao se s visokim dužnosnicima HNO, slikao se s njima, a na prvoj i naslovnoj stranici časopisa "**OTPOR**" br. 4 1987. pristao je da se stavi njegova slika sa njegovom suprugom Amerikom, iako je vrlo dobro znao da časopis "**OTPOR**" stiže u velikoj količini i u Domovinu Hrvatsku. Dakle, ukratko, da je **HNO** bio dio stvaranja HNV kao i **Hrvatske Demokratske Zajednice, HDZ**. Mo. Otporaš.) koje bude stvoreno radom svih hrvatskih političkih snaga, da nas privremeno vodi, a sutra će nam zapovijedati samo i jedino naš Hrvatski Državni Sabor i zakonita, demokratska Vlada, koju narod u svojoj slobodnoj, nezavisnoj i suverenoj demokratskoj Hrvatskoj Državi narod izabere.

Ne niječemo pravo stranaka, ali niti ne vjerujemo u njihovu nepogrešivost. Moramo stvoriti Državu i u tom radu moraju svi Hrvati sudjelovati, a tako i svi Hrvati moraju stvoriti svoju narodnu vojsku. Tako je bilo, tako će to biti. Tako je to i u drugim zemljama, gdje vlada zakon, a ne nasilje političkih šefova, koji su pobrkali pojmove o državi, vojsci, stranci i narodu. Odat će se dužno poštovanje hrvatskim političkim šefovima, ali će ovi morati poštivati zakon, jedinstvo, sigurnost i vrhovne interese Domovine. Nije Država radi njih, nego oni da služe domovini, pa se i moraju pokoravati tim zakonima, koje su i sami izgrađivali, za sebe, za svoju stranku, za suprotnu i za čitavi narod.

Eto, to su naši pogledi u budućnost. I od toga nas programa može samo smrt odalečiti, da prepustimo mjesto drugima, koji će taj program ostvariti. (Taj "netko drugi" koji je taj program ostvario je predsjednik HDZ i prvi predsjednik RH dr. Franjo Tuđman, kojemu nisu smetali Hrvati niti iz bojnih niti iz brigada. Mo.) Najmanje ćemo se, pak uplašiti od onih brbljavaca i neboraca, koji su jednom imali prilike izgrađivati i služiti vojsku, pa su bili dezerteri, kao zloglasni Ilić, (dr. Andrija Ilić koje je u svoje vrijeme živio u Madridu, bio tajnik generala Luburića i HNO, čak bio i vjenčani kum generalu Maksu Luburiću na vjenčanju 19 studenoga 1953., mo. Otporaš.) i nisu slijedili "Željezni Trolist". Jednog dana ipak će doći čas, kada će se znati, tko su brbljavci, a tko su borci. Tako je to bilo i prije. I mi ćemo tražiti ruku boraca, da svi skupa ostvarimo Hrvatsku Državu.

Nastavlja se.

28-07-2015 12:37#553

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
 Jun 2013
 Poruke
 2,348

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (8) dio, kraj ovih opisa
GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Ova će "Drina" biti plebiscit hrvatskih vojnika. I ovi će progovoriti. Mi sebi ne prisvajamo više prava nego dužnosti, i ostalo će reći hrvatski vojnici. Ne mislimo na anarhiju, ne mislimo na "vojničke komitete", nego na demokratski narod, koji stvara svoju vojsku na zakonu i na hijerarhiji. Ne mislimo svoj rad bazirati na demagogiji, jer je neodgovorna, ne mislimo žive i mrtve ljude imenovati vojnim ministrima, (teško je sada reći dali je general Drinjanin kada je ovo pisao mislio na imenovanje generala Rafajela Boban za ministra vojski i HOS-a. a znalo se je da je već bio mrtav. Vidi prvu "DRINU", godina: I, br. I 1951. godine, naslovna strana, mo) ne mislimo u emigraciji iz lakaja pravite pukovnike, nego mislimo pripremati duh hrvatskih boraca, kako bi u danom času shvatili što im je činiti. Oni u Domovini, posebno unutar Jug. Vojske znati će kako djelovati i u danom času staviti hrvatsku pušku na hrvatsko rame i sa ostalom braćom stati u obranu svetih nam prava. Ta narod je u domovini svijesti od emigracije, jer je i pritisak srbokomunista veći. Tamo nitko ne misli na dijeljenje časti, na vladanje, nego na slobodu i na borbu, jer je narod već saznao sve što je htio, ako to već prije nije znao.

Hrvatski su proleter i jednom branili svoju Državu, hrvatski seljaci bacili su škrlake (kape koje su nosili Zaštitari HSS i po kojima su se poznavali simpatizeri iste stranke, mo.) i protiv uputa svoje stranke išli protiv silnika, a za svoju Državu, a evo i Ustaše, oni stari borci, ostavljaju bezumnu politikansku grupu, koja nije ustaška, a želi se nametnuti Ustašama. (Ovdje se nesumnjivo misli na novu politiku "imenovanih" Poglavnikovih nasljednika, mo) Naša je hrvatska sinteza: HRVATSKA VOJSKA.

I danas, kada je više nego jasno, da je u krizi i društvo, i politika, i sve institucije, koje podržavaju današnji uređaj, mora se čuti i glas Vojske, jer je ista u službi Domovine. Ona je garancija da će se čuvati granice. I u danom času, a to je naj glavnije, na hrvatskoj vojsci je zadaća da povede borbu za Državu, a to je glavni cilj. Danas, kada imamo, barem tri diktature, kada imamo tri stranke, od kojih svaka svojata za sebe Državu, Vlast i Narod, na nama je da budemo ekvilibrij, da izvršimo svoje "deržanstvo" vodeći borbu za slobodu, na šta naše stranke ne misle, a kada bi i htjele, ne mogu to sami ostvariti.

Sloboda se ne daje, ona se oduzima. Mislimo na to, hrvatski vojnici! Preduvjet svakoj oslobodilačkoj borbi jest postojanje jedinstva duha hrvatskih boraca, koji će sutra morati umirati rame uz rame, dajući i život u obrani druga ili spašavanju ranjena druga. Pa kako ćemo to učiniti, ako jedinstva duha nema. Ne može biti ni akcija bez toga jedinstva, jer smo podijeljeni, kao nikada u povijesti. Pa postavimo stvar na svoje mjesto i neka u politici svaki brani svoj stav a u Vojsci neka vrši onu dužnost, koja mu njegova stručna sprema dozvoljava.

S tim idejama ulazimo u drugu epohu "DRINE". Njena će pak sudbina ovisiti o Vama, hrvatski vojnici, koji se danas nalazite u sto stranaka u emigraciji i u sto pukovnija u jugoslavenskoj vojsci.

Pola godine smo čekali, sa skoro tiskanom "Drinom", da bi joj napisali ovaj Uvodnik. (Po ovome izgleda da je Poglavnik bio vrlo bolestan i da se je očekivalo njegovo polako ali sigurno umiranje, te da je general Luburić sa svojim vojničkim istomišljenicima pripremao novu "EPOHU" hrvatske političke emigracije, mo.) Htjeli smo znati mnogo toga i danas znamo. Nismo uspjeli u misiji, da

uvjerimo Poglavnikove nasljednike, da treba tražiti ruku svih Hrvata i da postave stvar na svoje mjesto. (Iz ovog izlaganja se mogu nazrijeti ideje za "**PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA**", vidi Istarska "**DRINA**" br. 3/4 strana 18/21, mo.) Oni misle živjeti od političke baštine Poglavnika, a drugi se misle izivljavati dok se može. A mi, koji vidimo, da se ne smije više čekati, u ime Boga i Palih Hrvatskih Boraca, obnavljamo zavjet svom narodu, da ćemo se boriti dok se ne ostvari Država Hrvatska.

Tako nam i Bog pomogao!

Kraj ovih osam (8) nastavaka.

Posljednje uređivanje od Bobani : 28-07-2015 at 12:41

28-07-2015 18:54#554

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Treba pregledati ove linkove

Treba pregledati ove linkove

Annie Boban

7/22/15

[Keep this message at the top of your inbox]

To: darko utovac, Dragutin Poturica, Franjo Cigic, Annie Boban, Kamenjar

Herc, velikizdenko@gmail.com

1941.

1 year ago

Proglasenje Nezavisne Države Hrvatske

1 year ago

Ilija Stanić - ubojica generala Luburića

1 year ago

Zagreb, 10. travanj 1941.

1 year ago

Recent Activity

1 year ago

Drinapress tagged Proglasenje Nezavisne Države Hrvatske with Slavko Kvaternik and 10 travanj

1 year ago

Drinapress tagged Govor Poglavnika 21.V.1941. with NDH, Ustaše and Ante Pavelić

1 year ago

Drinapress tagged Proglasenje Nezavisne Države Hrvatske with NDH, Ustaše and Ante Pavelić

29-07-2015 01:38#555

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

SAMO ZA TEBE - PROČITAJ I SPALI

(Donosim jedno vrlo važno i vrlo tajno pismo kojeg je general Drinjanin pisao svojim vrlo povjerljivim i nadasve pouzdanim suradnicima. Jedan od njih je za sigurno bio i Danijel, Dane Jolić koji je živio u Torontu. Dane Jolić je bio vojnik HOS-a NDH i kao hrvatski vojnik podržavao je tijesnu veze s generalom Drinjaninom. Njegov sin Ivo je pratio **PISMA MAKSA LUBURIĆA** te me kontaktirao i rekao da ima jedan snopak pisama koje je general pisao njegovu sada pok. otcu Danijelu. Vrlo rado mi ih je uručio. Pisma datiraju od 1952 pa do 1959. Ima jako zanimljivih stvari, kao i u svakom generalovu pismu. Ovo pismo kojeg sada donosim je u ta doba, tj. godine 1955 kada su se koplja lomila između Poglavnika i njegove "okoline" i generala Drinjanina i HOS-a koje je on predstavljao, bilo jedna velika **TAJNA**, dok danas nije. Zato je general na vrh ovog pisma svojom rukom i olovkom napisao : "**Samo za Tebe - pričitaj i spali**". Zato sam i stavio ovom pismu taj naslov. Ovim putem se želim javno zahvaliti gospodinu Ivi Joliću na darovanju pisama njegova pok. otca Danijela meni. Hvala ti Ivo! Ovo pismo se nalazi u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" na stranicama 73, 74, 75, 76 i 77. Mo. Otporaš.)

HRVATSKI NARODNI OTPOR

GENERAL DRINJANI.

Ured Glavnog Tajnika.

Stan, dne 7. XI. 1955.

Dragi brate !

Po ustanovljenom običaju šaljem Vam nekolicini ovo svoje osobno pismo, kao moje osobno pismo, ali koje tumači jednoglasno mišljenje Stožera i glavnih suradnika, kao i ogromnog dijela naših ljudi u emigraciji.

Najvažnije je, da se sada pokrene sve u korist Poglavnika i naših u Argentini, a onda dolazi vrlo važno pitanje, koje moramo međusobno riješiti. I mi i Vi učinismo sve i učiniti ćemo i više i nije važno tko je učinio, ali ima problema, koji mogu među nas unijeti klicu nesuglasica, pa i razdora.

Radi se o pismima, koje ministar Ilić šalje pojedinim ljudima i u kojima se na neovlašten način predstavlja u boji, koja je neistinita ili na vlastitu želju uveličana. On je dobio od Klaića, šefa propagandističkog ureda kao i od nekih drugih ovlast, da vodi stvar odašiljanja protesta. Učinili su to oni, koji su se skupa s njime usosili u glavu, štetnu i ne bratsku rabotu Šubašića i IZBORA, koji je kriv za ono, što se našima događa i što je Poglavnik u bijekstvu, radi čega nam je strahovito naškodjeno politički i moralno u svijetu i još se ne vide konture (**opsezi, ishodi, mo**) kraja. Ilić se na glup način upleo u to nakon što mu je ponuđena prodaja knjige, koju je IZBOR izdao. Tada se je zaletio i u zadnjem Izboru napisao gluposti, koje nam ne služe na čast. O tome ćete se još uvjeriti. Može se braniti Poglavnika, biti ustaša, napadati protivnike kao što smo i mi to činili, ali ne hvaliti onoga, koji nas je nazvao "ustaškom paščadi", "koljačima" i koji hvale Srbe, Dražu, Stojadina (**misli se na Dra. Milana Stojadinovića, mo**) itd., a napada naše svećenstvo radi koljaštva. Pa mjesto da priznaju, da je Stožer na vrijeme vidio opasnost, prave se martirima, napadaju Stožer i generala

Drinjanina, a sve radi toga, jer su napali onoga, koji nam je ovu tragediju priredio.

Poglavnik je htio zavaditi Srbe, ali je nevjerni Subašić podvalio i zavadio nas. Kada je klika, koja je kriva za IZBOR vidila nesreću, nisu imali smionosti ni pameti, pa priznati, nego se osvećuju Stožeru i guraju Ilića protiv nas. Najprije zeta S. Pšeničnika, **(Srečko, mo)** poslije Klaića i promidžbu, zatim komunistu Subašića i IZBOR i na kraju nesretnog Ilića., nekada našeg prijatelja, kuma i suradnika. **(Koliko je meni poznato, a ovo treba do temelja provjeriti, Dr. Andrija Ilić je bio generalov tajnik u Glavnom Stožeru HOS-a i generalov vjenčani kum, ili kum na krštenju generalovu sinu Domagoju koji je rođen 19 listopada 1954., dakle, dok još nije među njima bilo razdora. Mo)** I mjesto da kažu mea culpa, oni napadaju Stožer i DRINU i kao uvijek nagovještavaju, da će biti zaplijenjena, zabranjena i obustavljena. Ilić je nelijepo, nekorektno i ne ustaški prema nama postupao. Mi do sada ni riječi nismo dobili od njega, nego nam braća šalju njegova pisma i prijepise istih i daju znati, da se Ilić predstavlja kao jedini, koji u svim poslovima ima ovlast od vodećih.

Mogu Vam kazati : Mi smo ovdje načinili plan za spašavanje Poglavnika, te od Njega dobili i ovlast za slijediti. Trebali smo ga dovesti ovamo i kamo sreće, da je odavno tu. Dali smo ogromna sredstva na raspolaganje i to pomoću naših španjolskih prijatelja i bankovnog uloga moje žene i rodbine. Sve je bilo priređeno, a ja sam dva puta bio u Tangeru **(Tanger je luka na sjeveru Maroca ili između Španjolske i Maroca kod ulaz u Gibraltar, mo)** i priredio za doček kuću itd. **(Po ovom izgleda da bi Poglavnik doplovio parobrodom gdje bi ga general dočekao, mo)**

Nakon toga bi se išlo ovamo, gdje smo imali dozvole. Prijatelji su trebali dovesti ih od tamo u Tanger. Međutim članovi obitelji, koji neće da Poglavnik dođe ovamo kao i Klaić, koji je izjavio pred povjerenikom DDRINE, da sve ide u zahod, što od Stožera dođe, oni su spriječili, da Poglavnik prihvati našu ponudu. Mi danas nemamo veze, jer ista ide preko obitelji, zetova i kćeri, a ovi ne daju, da Poglavnik dođe ovamo, jer imadu interesa da bude tamo, pa makar i u stalnoj pogibiji.

To je žalosno, ali istinito. Cijeli Stožer kao i španjolski prijatelji pratili su cijelu stvar i svi skupa se zgražamo, da se ovako što može dogoditi. Falilo je političke mudrosti, pa su naveli Poglavnika na tanak led sa nesretnim pokušajem s IZBOROM, a sada ustraju u nesreći, i dok se Subašić šeta i dojavljuje adrese, gdje bi mogao biti Poglavnik, Njega traži policija, a nas su stavili na listu neprijatelja Crkve.

To je rezultat genijalnog pokušaja rata protiv Crkve, kojeg smo osudili na vrijeme i spasili barem dio ugleda našega Pokreta. Falilo je građanske, ustaške i ljudske hrabrosti, da priznaju ovu pogrešku i odterete Poglavnika, nego kažu, da se nije ništa dogodilo. To nije istina. Vatikan je dobro obaviješten, a čak i novine Španjolske, gdje smo bili br. 1 donose vijesti, koje će nas u crno zaviti. Da se nismo ogradili od mahnitavanja, danas bi i mi ovdje imali istu sudbinu kao i oni. **(Tamo u Buenos Airesu, Argentina, mo.)**

Pasti ćemo svi za Hrvatsku, za Poglavnika, ali pasti u borbi protiv svoga svećenstva i Crkve, a za Stojadina i peronizam, to je zločin, i one koji su zato krivi, trebalo bi staviti pred ustaški sud. Zato se osvećuju Stožeru, koji je jednodušno s generalom Drinjaninom sve napisano, sve vodio i sada je jednoglasno solidaran, kao i ogromna većina onih, kojima je stvar poznata.

Poglavnik se ne može javljati i ta klika je sada dobro iskoristila čas nesreće, pa žele da se sve zaboravi. Ne, ni zaboraviti, ni oprostiti. Doživjeli smo tragediju Kavrana vlastitom krivnjom, **(trebalo je imati "petlje" i to reći sedam godina poslije tragedije, preuzeti odgovornost za poraz i td., mo)** iako sam došao iz Domovine i upozorio ih na stanje. Rekli su: mi smo vodstvo. I sada smo na vrijeme upozorili i opet su rekli : mi smo vodstvo. Tako se predstavlja i Ilić, ali se vara. Mi nemamo vodstvo nego vođu. Imamo Poglavnika i Predsjednika Vlade. Ni od Poglavnika ni od Predsjednika

Vlade, koji nema pojma o svemu, nema ni glasa.

Nije vodstvo nitko, jer ga nema. Imamo Poglavnika i Vladu. Imamo Vrhovnog Zapovjednika, i general Drinjanin i Stožer nisu dobili ni jednog slova, pa tako Ilić nema prava miješati se u poslove Stožera ni Otpora, nego ono, što mu je Klaić dao. Mi ne priznajemo vodstva, jer smo vojnici. Ne može se jednog djelatnog generala obavještavati preko čarkara, niti Stožer preko promidžbe. Ja bih radije objesio sablju za svagda, nego da mi promidžbenjaci, koji su do sada uvijek slabe rezultate pokazali, zapovijedaju. To bi bila degeneracija vojske, i to ni jedan borac, ni jedna vojska neće prihvatiti niti će to Poglavnik dopustiti.

Nije dosta, ako mi jednostavno kažemo da nismo krivi. Krivi smo jer smo dali podloge sa negativnim IZBOROM. Subašić je komunista, plaćenik Srba, i neovlašteno se služi imenom Poglavnika, iskorišćujući to. Ponudio nam je uslugu, i napravio uslugu Srbima i komunistima. Za napasti nevaljale svećenike ne treba ići tim putem, dapače treba biti dobar katolik, i u obrani ideala, Boga, Crkve, Domovine, Poglavnika i Pokreta možemo napasti ne samo svećenika, nego i kardinala, ako treba.

Ali IZBOR se je teško ogriješio o Crkvu i nas **usosio**. Ne dajte se u rat protiv Crkve, jer ćete ga izgubiti. Svećenici su, pa i naši protivnici svi ustali u obranu Poglavnika, osim par degeneriranih. Oni su nas jedini branili 1945. god. i danas u većini zemalja okupljamo se oko svećenstva i Crkve. To Vi svi znadete. "Plovidba" je nečasna, **(Ne znam šta bi to moglo značiti "Plovidba je nečasna". Možda je to u ono doba bio jedan izraz među Hrvatima koji su emigrirali u Argentinu i došli s parobrodom, tj. plovidbom, mo)** ali zar ju mi nismo napali davno prije, nego je Subašić došao među nas? Zar je itko ljuće napao protivnike Poglavnika, pa i onda kada su svećenici? Pa ipak uživamo potporu i zaštitu Nuncija, kardinala, nadbiskupa i svećenika, jednom riječi Crkve. I svi su skočili za Poglavnika i nije mala stvar, jer ovdje su jamčili uglednici Crkve za Poglavnika i to je vrijedilo više nego sve naše predstave. Svi smo odgovorni Bogu i Narodu i zato pazite što radite.

Naša braća u Argentini zaboravili su, da je Franco mač Vatikana, da je Njemačka, Italija i Austrija u rukama kršćanskih vlada, i da u mnogim zemljama jedino Crkva štiti Hrvate. Gdje su nam novi prijatelji? Nije pupak svijeta u Pampi, **(Pampa je pokrajina srednje Argentine, gdje je bilo nastanjeno mnogo Hrvata, mo)** pa ne možemo svi gledati kroz njihove naočale, koje su subjektivne. Prema istom pravu moramo i mi u fanatički katoličkoj Španjolskoj misliti na sebe kao i na Hrvatsku, koja treba Španjolsku. Neka sutra nagare Rusi, tko će nas primiti? Neka se ide sutra naprijed, zavisiti će mnogo toga o Francu. I svaki dan više. Stoga naši nemaju prava nametati nam jednu štetnu politiku, koja će i nas ovdje uništiti kao njih tamo.

Ne znam šta je sa Poglavnikom, ne znam kako će se sve svršiti. Jasno je da će biti teških posljedica za sve nas, za Pokret, za Hrvatsku, jer jedva smo se bili oprali od optužba 1945. i sada smo mi vlastitom krivnjom naprtili glupu, nepotrebnu i tragičnu hipoteku IZBORA. Zato nećemo nikakvo vodstvo, nego Vođu i Vladu, Poglavnika i Predsjednika. Neka se osnuje politički odbor, neka se traži mišljenje sviju, neka se uzmu u obzir interesi svih, u svim zemljama, neka se dade mjesta novima, koji su se istakli u borbi za ovih 10 godina.

Nije dosta, da se zetovi, kćeri i propagandisti slože i ovlaste nekoga. Kakva smo mi vojska, gdje se generala obavješćuje preko čarkara, da je "vodstvo" sve povjerilo Iliću, neborcu, koji je ratovao u Beču, a rezistirao u Engleskoj. Kakve smo mi ustaše, gdje jedan Subašić može dijeliti lekcije jednom generalu koji je 25 godina u prvim redovima. Ja sam godinu dana prije nego itko osjetio izdaju Lorkovića, pa su me proglasili ludim. Osjetio sam tragediju Kavrana, pa su me proglasili "kompromitiranim". Osjetio sam propast u koju idemo u Argentini dvije godine unaprijed, pa sada mi sole pamet oni, koji su krivi za tragediju, jer nisu imali ni hrabrosti ni pameti. I mi nismo Crnički tribuni, nego tražimo, da se napravi Pokret, hijerarhija, odgovornost. Mi smo u Stožeru napravili 10.000 pisama, i neka nam daju jedno gdje nije najčešći ustaški duh i duh Poglavnika, i to u doba, kada to nitko drugi nije radio. I usporedite ustaški duh IZBORA I DRINE.

Hoće propast DRINE. Subašić ju najavljuje u pismima, koja posjedujemo. Klaić baca sve u ćenifu (**nužnik, mo**) što dolazi od Stožera, a bacili su možda i spasenje Poglavnika. Dižem optužbu, tražim ustaški i vojnički sud, pa da se ustanove činjenice. Čitave pošiljke DRINA su tako nestale u Domu, nastojalo se podvaliti Stožeru, jer su imali koristi od Stojadina, (**Stojadinovića, mo**) s kojim su pravili poslove, koji nam ne služe na čast. Ima u Argentini 10.000 nacionalista i na što smo spali.

Držite se uz svoje svećenike i onda, kada se sa njima politički ne slažete. Recite im svoje. Ja sam se ispovjedio u Barceloni na Kongresu kod čovjeka, kojega bih politički smrvio, kad bih mogao. Napadao sam ga, ali ga kao svećenika poštujem. Crkva je snaga, ne zaboravite to, a to su i naši osjetili. Neron je otišao, Staljin je otišao, Peron je otišao i Tito će otići, svi ćemo otići, a Crkva će ostati. I nama je mrijeti i moramo umrijeti spokojni i smireni s Bogom i Crkvom. Crkva je naš saveznik. Danas Rusija i USA traže veza s Vatikanom, muslimani, hindusi i pogani uspostavljaju veze, a mi ih kidamo s Crkvom, sa Stepincem, sa 1000 mrtvih svećenika za Hrvatsku. Nedavno se njihao na vješalima Fra Herman, moj bivši suradnik zato, jer nije zatajio Poglavnika ni Hrvatske, i to u isto vrijeme dok je Subašić pisao, da je svećenstvo anacionalno, da su fratri klali, da je Draža pošten, a da su njegovi rasovi krivi, iako znamo, da je Draža bio onaj, koji je klanje vodio. Mene je IZBOR proglasio i Srbinom i na usta srpskog generala Djukića rekao, da ne znam tko mi je otac, zvao se "Luburić koji je navodno u Madridu".

(Evo šta o tome u "Otvoreno Pismo Srpskom Generalu Svetomiru Djukiću", pisano 10. X. 1955., između ostaloga, general Drinjanin kaže u DRINI br.8/12 1955., strana 218/219. "... Imam i previše dokaza o radu najnovijega "srpsko-hrvatskog stručnjaka" Josipa Subašića i njegova - i vrag zna čijeg još - lista "Izbora", pa na silu moram tražiti i nalazim, srodnost ideja i misli vodilja u pisanju toga lista i ideja, koje ste Vi iznieli u Vašem članku. Obrazložiti ću:

1.) Čini se kao da ste se posebno trudili, da vaš susret sa mnom dobije nedužnu formu slučajnog sastanka. Kažete doslovno: " Tu primjetih jednog ustaškog generala, prirodnog držanja. Izgledalo mi je, da je jedan od naših, i kad ga potapka po ramenu i upitah: "Ama, jeste li Vi naš čovjek. Jako ličite ..." - on se nasmija i odgovori: "Ja sam general Luburić. Osjećam se hrvatski, a tko zna od koga sam ..." Svi prasnusmo u smijeh na ovu dosta masnu dosjetku. Inače Luburić je iz Hercegovine." Istina jest, da sam ja prisustvovao vijećanju između Vašega predstavništva o Glavnog Stana Poglavnika, čiji sam bio član ... Tako Vi ste meni predstavili punomoć iz Glavnog Štaba Draže Mihailovića, a ja Vama sa Zapovjedi Glavnog Stana Poglavnika ... Ova punomoć i danas postoji u arhivi II. Ustaškog Zbora. Nije bilo slučajnog nalaza, a niti doskočica, niti smijanja ...

2.) Zamislite si, kada bih i ja imao stručnjaka za "hrvatsko-srpske probleme", pa podvalio u jednom mom članku slijedeći dijalog:

Luburić: Slušaj, bre, Djukiću, ama Vi izgledate naš čovjek, Jako ličite ...

Djukić: Znae gospon Maks, Ja sam Srbin, srpski osjećam, a vrag bi si ga znal, kak je to s tatekom...

Šta biste Vi na rekli?

Znae, ja sam čitao Vuka Karadžića, čitao sam i ono što Srbin Dr. Jocić (Eugen, mo) piše o Srbijancima, pa ipak se nikad ne bih usudio napisati o svom dragom prijatelju, srpskom generalu, da ne znam tko mu je otac. Možda to u Beogradu, na čaršiji, među niškim ciganima, koji su Srbiji dali Cvetkovića Ministra Predsjednika, (nije ni danas stvar bolja, jer su im dali Tomislava Nikolića za predsjednika, mo) ili u stanovitim krugovima, gdje je moral bio jako slabo predstavljen, i ne bi bilo fatalno, ali u Ljubuškom je to pitanje od prvorazredne i sudbonosne vrijednosti. Toliko načelno o moralu u Ljubuškom. A mogu Vam također predstaviti obitelj Luburića, koji su oduvijek bili

poznati patriciji, gazde, gospoda, dobrotvori, duboko religiozni, priznati i poznati patrioti, što nije teško ustanoviti kod kojega god starijeg čovjeka Hercegovine. Bili su gazde i gospoda, dok niste došli Vi Srbi i Srbijanci, uništili patriote, gazde i gospodu, a stvorili proletere, revolucionarce i osvetnike. Sa slobodom vratio se sjaj obitelji gazde Franje i gospodina Ljube Luburića, a sa ropstvom opet smo postali prognanici, proleter, ali uvijek gospoda, i uvijek u službi Boga i Domovine. Tako će to uvijek i biti u domu Luburića, kao i u gotovo svim domovima Hercegovine. Tamo se, gospodine generale, zna točno, tko je kome otac. Strana 220,..." Mo)

I svakom srpskom generalu daje generalski naslov, zove Nedića rodoljubom, a mene, ustaškog generala koljačem. Ja sam osobno ponosan, a osiguravaju me svi članovi Stožera i svi suradnici Otpora, da su i oni vrlo ponosni na ulogu Stožera i DRINE. Bilo je vremena, da ni HRVATSKA nije pola godine napisala riječ Ustaša i Poglavnik, a mi smo i poslije Kavranove tragedije rekli: Ustaše srдца gore ! Kažemo i sada. Subašić i Klaić poručuju, a Ilić je na tom putu, da je Poglavnik napustio ustaše, kako bi se sporazumio sa Srbima i židovima. To ne stoji, a kada bi i stajalo, mi nismo napustili Njega, jer znademo, da će nas trebati. Ne vjerujemo u uspjeh antiklerikalne politike i zato smo protiv nje. I u tom moramo ostati jasni, ako nećemo da nas ganjaju po svijetu kao razbojнике i komuniste. Neka se prestane s novim glupostima, jer ćemo se javno buniti, da spasimo ugled i čast i ljude za novu borbu.

Amerika traži Vatikan, a mi ga napuštamo. Kome to može služiti? Komunistima i Stojadinovom agentu Subašiću, a ne Hrvatskoj. Stojadin hoće Hrvatsku, ali sa granicama na Kupi i muslimani imaju pravo sumnjati u našu dobru vjeru. DRINA je bila jasna i Džafer je u njoj iznio naš stav. Čast svima pa i Stojadinu, ali na Drini.

Čast liberalima i svima, ali oni vladaju u Hrvatskoj i služe komunizmu, a u svijetu ga pomažu, a Stepinac je branio Hrvatsku i sada je za tu Hrvatsku na robiji.

Vatikan daje emisije na hrvatskom i o nama ovisi, dali ćemo uspjeti da radi za nas. IZBOR nije taj put. Samo abnormalni i nepošteni ljudi mogu odobravati IZBOR.

A IZBOR još uvijek vodi duhove, sada u osveti prema DRINI i Stožeru. Ilić je najnovija poluga IZBORA pa makar kako god izgledalo, da radi za Poglavnika.

Engleska nije naš nego Petrov i Titin prijatelj. Sve što pišete Iliću i što ta budala piše Vama ide kroz ruke engleske policije, a 1945. smo vidjeli kakova je. Da li je pametno pravite centre tamo, a ne ovdje gdje imamo prijatelje, sigurnost i punu zaštitu? Ilić je profesor i pjesnik. Može voditi propagandu, pisati članke i vjerujem, da je to ono što bi trebao raditi i zašto smo ga bili i pozvali u Španjolsku. I onda je bio ministar, ali zato nije zapovijedao Otporom niti će sada zapovijedati.

Nije nikada hitca ispalio, nema pojma o ničemu i svaka bi mu akcija svršila kao ona Kavranova. Žena mu je bila gestapovski agent, Čehinja, a Ilić (po), (mo) radi strašne osobne mane sasma je u rukama svoje žene. (Ja sam upoznao gosp. Dra. Andriju Ilića u Parizu u siječnju 1960., po povratku iz Madrida kada je bio na pogrebu pok. Poglavnika. Naše društvo HOP-a Dr. Ivan Šarić ga je primio i nas nekoliko smo otišli posjetiti Georges Desbons-a, branitelja atentatora na srpskog kralja Aleksandra Karađorđevića. Dr. Ilić je imao skoro cijelu jednu stranu lica crvenog mladeža, što je dio njegovog rođenja. Kada si sa njim, nekako pogled uvijek i nehotice leti na taj maladež, što izgleda vrlo upadno. Kod Georges Desbone-a me je prijatelj opomenuo da ne gledam u dr.a Ilića tako upadno. O toj "osobnoj mani" general govori, (mo) Zato je morao ići odavle, jer nije mogao među ljude. Ona je inteligentna, ali ne savjesna i dominira ga. U ovakvim okolnostima ne može biti ni govora o nadzoru nad Stožerom, bez obzira kakova pisma njemu pisali Klaić ili pojedini članovi Poglavnikove obitelji.

Nama ne zapovijedaju kćerke, zetovi i zetovski prijatelji, ni klika ni promičbenjaci, ni oni, koji su nas zvali ustaškom paščadi, nego Poglavnik i Predsjednik Vlade. Zato učinite sve u obranu Poglavnika, preko banke pošaljite na obitelj novce, dajte i Iliću sve što hoćete, ali znajte da on živi u

Engleskoj i da nema nad Otporom ama baš nikakve vlasti. Smiješno je ono što njemu pišu i smiješno ono što on piše. To je bio pokušaj Klaića, pa je propao, to kuša i Ilić i propasti će kao i naši, ako pođu tim putovima. Pazite da nam i više štete ne nanesu, prikazujući se kao martiri, koje Crkva progoni.

To ne stoji, mogli su zgriješiti i svećenici, i mi ćemo ih osuditi, ali ogromni dio nas je branio. Zato i mi moramo braniti Crkvu i svećenstvo. Sve drugo je samoubojstvo i dreka, da se sakriju vlastite pogreške. I to čine naši u Argentini. Za nesreću smo krivi i sami, jer u Argentini živi mnogo tisuća nacionalista, gardista, mađžarskih nacista i samo su nas tjerali, pa su još uvijek u zatvoru Dr. Bulat i drugi, šefovi peronista i grupe Izbor. A lopov Subašić pod zaštitom komunista i socijalista denuncira naše. To je stvarnost. Nije dakle Crkva, nego IZBOR, koji su krivi našoj nesreći i Poglavnikovu bjekstvu. Iz istih razloga je zatvoren i Stojadin.

Držite na okupu vaša društva, ne dajte praviti razdor niti uplesti se u protucrkvenu rabotu. Ali braniti Poglavnika i Hrvatsku zubu ima i noktima i pomozite u tom poslu svakoga, pa i blesastoga i pokvarenoga Ilića, koji je na onako nekorektan način htio mimoći i uništiti Stožer i svoje dojučerašnje prijatelje, koji se nisu dali navesti na tanak led sa šefovima IZBORA i Subašića.

Vrijeme će nama dati pravo, ali na žalost, vrijeme nas rastvara, jer smo si uprtili na leđa teško breme, optužbu neprijateljstva Crkve, koja je kako tako bila uz nas, a sada je protiv. Trebat će mnogo truda, da se ti ispravi i na nama je, da to učinimo. Nije najsretnije braniti Poglavnika sa Ilićem, koji je i sam sudjelovao u radu IZBORA, nego je to trebalo učiniti iz Španjolske, gdje imamo dvadeset visokih crkvenih dostojanstvenika, koji su uzeli u zaštitu Poglavnika PRIJE NEGO ILIĆ JE I DOBIO OBAVIEST O SVEMU.

Nisam Vam se mnogo javljao, jer sam baš zato mjesec dana stalno na putu, radimo i pojačavamo rad. DRINA je u tisku, a iz Amerike nam dolaze novi i svježiji mladi suradnici. Bio sam dva puta na granici i javio Vam se odanle. Opet ću se skoro javiti s drugog mjesta. Stožer je jednodušan, jači i biti će pojačan. Imamo dobre veze, nalazimo se okruženi prijateljima, imademo konzulat i legalni službeni pravac, koji uživa podršku velikih i najvećih. (U to doba Španjolska je još uvijek priznavala NDH i imali smo konzulat u Španjolskoj, mo)

Mislimo na sve, imamo i potrebne veze s Amerikancima, koji misle kao i mi. Treba dočekati vrijeme i ne izgubiti glavu i nerve. Ne gubiti prijatelje, nego sticati nove, kao što to mi radimo. Klika koja je kriva za nesreću i razbacivanje snaga, odgovorna je i ja sam to Poglavniku i Predsjedniku Vlade pisao. Pazite što radite. Oni, koji misle da nas mogu samo tako konspiracijom maknuti, varaju se.. Ovdje se bori i pada i ne poznajemo drugog rješenja osim pobjede ili poraza. Na dobrom smo putu i idemo tim putem.

Obavijestite braću o svemu a vas kao Ustašu i suradnika osobno činim odgovornim za ovo pismo, koje ne smije pasti u ruke neprijatelja. Ima ga se pred najvjernijima pročitati i pred njima spaliti. Za sve odgovaram ja i Stožer, dok se stvar ne postavi na svoje mjesto.

ZA POGLAVNIKA I DOM SPREMNI!

Napomena:

Za razliku od drugih pisama - i svih pisama - ovo pismo nema generalova potpisa, osim što na početku nosi službeni naziv i naslov HRVATSKI NARODNI ODPOR, grb i sve ostalo je originalno. Moje osobno mišljenje je, da je pok. Danijel Jolić napravio kopiju pisma i sačuvao, a original, po želji generala Drinjanina, spalio, jer general nije ništa rekao da se kopija pisma ne može sačuvati.

Nastavlja se. Otporaš.

31-07-2015 13:11#556

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Ilija Stanić, Željko Bebek i general DRINJANIN

Annie Boban

7/30/15

colonia.tino.prkos.com

(Autor: Miroslav Smolković) NASLOVNICA

Najbolji »

Bog! Mrginjdzija, pročitaj priloženo pa mi javi. Bog! Mile.

(Ovo je izlišlo na portalu javno.com 20 travnja 2009., točno na četrdesetu obljetnicu pogibije generala Luburića, Drinjanina. Ovo je stavila Broken, Ivanka Josipović. Ne znam da li si ti već tada bio ili ne na portalu javno i da li si znao za ovo. Ja sam toj mladoj gospojici Ivani Josipović, korisničko ime "Broken" prije par tjedana poslao dosta materijala o Luburiću, poslao sam joj i govor za Deseti Travnja 1968. godine i ona je to već objavila pod naslovom: **"RECI ISTINI I RAZBIŠE TI GLAVU"**. Pročitaj i nastoj pronaći gdje Ilija Stanić laže. Znam za sigurno da laže za fra. Branka Marića. Meni je fra. Branko Marić osobno pričao svoje nezadovoljstvo i nesporazume sa generalom Luburićem, kada je bio u Parizu rujna mjeseca 1962. godine na pogrebu dra. Georges Desbon-a.

Željko Bebek mi je vrlo zagonetan ovdje. Ako Stanić priznaje da je radio za Udbu i da ga je ova poslala sa za datkom da ubije Maksa, kako protumačiti neutralnost Željka Bebeka - da ne kažem sumnju - u suradnji sa Ilijom Stanićem u ubojstvu generala Maksa Luburića, Drinjanina. Bog! Pozdrav. MB, Otporaš.)

ISPOVIJEST UDBAŠKOG UBOJICE

Sliku učitao: colonia.tino.prkos.com

(Ovo je izišlo na portalu javno.com točno za četrdesetu obljetnicu pogibije Maksa Luburića, generala Drinjanina 20 travnja 2009. godine. Mo. Otporaš.)

Kako sam ubio Vjekolava Maksa Luburića?

U Španjolskoj 20. travnja, 1969. godine, UDBA je mučki likvidirala bivšeg zapovjednika zloglasnog ustaškog logora Jasenovac.

Ilija Stanić. Sarajevski kriminalac i pouzdanik UDBE kao sin ustaše i zbog toga pod stalnim nadzorom jugoslavenske tajne policije, bio je idealan kandidat za udbaškog egzekutora. Čovjek koji je dio svoje mladosti proveo u Konjicu kod brata Luke i u Zrenjaninu, kod tetke, gdje je učio keramičarski zanat.

Kum protiv kuma

Gdje god bi se pojavljivao, Ilija Stanić bi krao i pravio sebi i rođacima nevolje. Poslije jedne racije u

Sarajevu pobjegao je iz SFRJ u Austriju. Odatle bježi u Francusku, gdje je uhićen zbog krađe. Jugoslavenski konzul Mile Nešić ga je tada spasio zatvora. Brbljiv i slatkorječiv, Ilija Stanić se tada ovom konzulu i obavještajcu SID-a prvi put ponudio da izda svog kuma Vjekoslava Maksa Luburića. Čak je Nešiću nudio i pisane dokumente o Luburiću i ustašama u Španjolskoj. Jednog dana je donio i Luburićev plan o miniranju Veleposlanstva Jugoslavije u Parizu. Posle toga SDB BiH je uhitila Iliju Stanića, natovarila mu na vrat i krađe, a i terorističke akcije protiv domovine. Da bi se zaštitila od Stanićeve izdaje, SDB BiH ga je zaplašila da će mu braća i majka otići u zatvor, i tako ga « uvjerila » da krene na svog kuma Maksa Luburica. Otac Luburicevog ubojice, Vinko Stanić, porijeklom iz Hercegovine, bio je u II svjetskom ratu član Maksove bojne. Kada se 1942. u okolini Konjica, Vinku Staniću rodio sin, Vjekoslav Luburić ga je krstio i dao mu ime Ilija. Vinko Stanić je poginuo 1949. godine, nakon ustaške izdaje fra Bekavca, koji je pred bijeg u SAD, prijavio križare pripadnicima Udbe BiH. Tu izdaju i stradanje svog oca, Ilija Stanić nikada nije zaboravio hrvatskim , emigrantima i odbjelim ustašama. Tako barem ide priča od njega prema javnosti.

Na nagovor SDB SSUP-a, Ilija Stanić, koji je dobio kodirano ime «...Mungos...», prebjegao je u Italiju, a preko Francuske u Španjolsku i uspio 1966. godine da se zaposli kod kuma Maksa Luburica kao kuhar i vozač, sa zadatkom i osobnom namjerom da « generala Drinjanina » u pogodnom trenutku ubije i tako osveti svog oca Vinka Stanića. Pune dvije godine Ilija Stanić je proveo u domu svog kuma Vjekoslava Luburica u mjestu Karkahente kod Valencije, a onda se iznenada uplašio i 1968. godine iz Španjolske pobjegao u Njemačku. Njegovi poznanici tvrde da se Stanić zbližio sa Luburićevom kćerkom, sto je naljutilo generala Drinjanina, pa ga je istjerao iz svog doma. Kada se, međutim, vratio u Sarajevo neobavljena posla, načelnik SDB Fehim Halilović ga je poslao natrag u Španjolsku. Plaćeni ubojica je odvezen jugoslavenskim kolima u Italiju, do francuske granice, gdje je pušten da ide na zadatak, ali mu je šofer iz SDB SFRJ prije toga uzeo crvenu putovnicu. U dosjeima bosanske i hrvatske tajne policije Ilija Stanić je bio registriran i kao Stanko Ilić, odnosno «...Mungos...», dok je Maks Luburić bio samo «...M...». Čitava akcija likvidacije ratnog zločinca Vjekoslava Luburica vođena je pod šifrom « Kobra »

Operacija " Kobra "

Sam Ilija Stanić, udbaški ubojica, ispričao je svoju priču: .

«...Bila je zima 1969. godine, kada sam se preko Italije, ilegalno ubacio u Francusku. Došao sam vlakom do Nice, tu prenoćio, a onda vlakom do Pariza. Svratio sam kod Miljenka Dabe Peranića, sa kojim sam prošle godine boravio kod Maksa Luburića. Dabo me je odmah pitao: «.. Gdje si ti nestao?..» Objasnio sam mu da sam ilegalno išao za Njemačku, pa me je policija uhvatila u krađi i protjerala za Jugu. On je povjerovao, ali mi je rekao da mi general ne vjeruje i da je ljut na mene. Od Dabe sam uzeo moju španjolsku osobnu kartu i otputovao vlakom za Barcelonu, a ne direktno za Valenciju, da bih vidio da li me neko prati. U Barceloni uzmem kartu za Valenciju. Prvi razred. Legnem i probudim se u Valenciji. Pravo sa stanice otišao sam kod mog prijatelja Željka Bebeka. Četiri-pet dana izbjegavao sam da odem do Maksa, koji je već čuo da sam ja došao. Jedno jutro stavi me Željko u auto i odveze do generala u Kahakente. Dočekao me je usiljenim riječima: «... Gdje si kume moj! ... »

Kako su dani prolazili, tako se Maksovo povjerenje u mene vraćalo. Željko i ja bili smo već tri mjeseca u njegovoj kući. Dao nam je sobu u prizemlju, jer je onu na katu pretvorio u magazin knjiga. U veljači 1969. godine Maksova kuća je bila puna ljudi. Tu mu žena, sin, ja, Željko, a pojavio se i pukovnik Štef Crnićki, koji je došao iz Clivlenda. U to su stigle vijesti da je Udba ubila Mila Rukavinu, Tolja i Maričića, a meni Maks u povjerenju kaže: «... Čuvaj se kume, vidiš što Udba radi! Otvori i oči i uši!...» - Vidim, vidim moj generale! Majku im komunističku. Paziti ću se ne brinite! I ne bojte se vi, paziti ću i vas ! - General je tih dana osobno bio jako nervozan. Posvađao se sa ženom, pa ga je ona napustila. Kažem ja sebi: Odlično! Posvađao se on i sa Željkom Bebekom, a na Branka Mariča, koji je pristigao iz Frankfurta potegnuo je i pištolj. Vidim i ja da mu Branko

dosadauje, pa viknem na njega: «... Što ćeš ti, ostavi mi generala na miru! ...»

Čekao sam svoj trenutak. Išao sam na sigurno. Znao sam da nitko ne može biti tako prislan sa Maksom, niti mu itko može prići tako blizu kao ja. Kuhao sam mu, sređivao kuću, vozio ga napolje, primao i pazio na goste. Zato sam čekao. Bolje je ići na sigurno, polako, nego navrat nanos. I sačekao sam. Odredio sam da to bude krajem veljače. Međutim, opet su nam došli Dabo Peranić, pa neki Dragutin Jezina iz Lyona i Ante Nozina iz Frankfurta. Sjedimo mi tako i pričamo. A ja pitam Maksa Luburića: «... Generale, kada ćemo u Hrvatsku?...» «... Kume, sigurno, za tri godine...» kaže on, a ja mislim: «...Nećeš nikad moj kume!...»

U to vrijeme Maks Luburić je pokušavao da dođe u kontakt sa Rusima. Pisao je pisma u Moskvu i tražio da ga Rusi puste u Mađarsku. Dobivao je od KGB neka kodirana pisma. General je tada imao običaj da kaže: «... Bolje Hrvatska sa ruskim bazama, nego sa jugoslavenskom vojskom!...» Maks je šurovao sa starim i sa mladim ustašama. Prvi su mu bili potrebni zbog novca, a drugi zbog akcije, drskosti i bezobzirnosti. Uspio je u Švedskoj da stvori jak odbor borbenih ustaša. Bio je dobar i sa jednima i sa drugima. Svi su se u hrvatskoj emigraciji te 1969. godine probudili. Zagreb im je dao znak da opet dolazi 1941. godina, a Maks Luburić je sanjao da bude novi Pavelić.

Dana šesnaestog travnja 1969. godine, u Valenciji mi je poštar donio jedno pismo na ime Stanko Ilić. Udba mi piše da mi šalje kurira u Španjolsku specijalno za mene. On mi je donio prah za Maksa. Dao mi je i dvije novčanice od po sto dolara. Poručio mi je da čekam da mi neko dođe iz BiH ili Hrvatske u pomoć. Rekao sam mu da mi nitko ne treba. Neću da čekam. Znao sam ja svoj trenutak. U kalendaru sam već zaokružio dvadeseti travanj. Rekao sam kuriru da vise neću da se javljam. Svi su gosti iz Maksove kuće otišli, ja sam bio spreman. Donio sam u sobu čekić i štangu. Pripremio sam dokumente za izlazak iz Španjolske. Ja sam kod Maksa bio prijavljen kao lektor u listu «...Drina...», a u Španjolskoj osobnoj karti mi je pisalo da sam profesor hrvatske književnosti. U Udbi, međutim, nitko mi nije vjerovao da ću srediti Maksa. Razmišljao sam, ako to učinim u subotu, neću imati dovoljno vremena da pobjegnem. Nedjelja je bila bolja. Mali ide u crkvu, Maks spava, a ja imam slobodan dan, pa me nitko neće odmah tražiti. Dvadeseti travanj, dan posle mog rođendana. Cijele noći, u subotu na nedjelju nisam mogao da zaspim. Ležim u krevetu i gledam na sat. Znojim se. Zvono na crkvi zvoni svakih petnaest minuta. Dva, tri, četiri, pet. Ustao sam, nisam više mogao da ležim. Pregledao sam sve stvari da nešto ne zaboravim. Opet se znojim. Živci mi rade. Siđem dolje, pokucam. Maks mi otvori: «... Dobro jutro generale, kako ste spavali?...» «... Dobro, dobro «... kaže on.

" Puče glava kao lubenica "

Deset i dvadeset i pet. Sin mu Tonći Luburic donio novine i ode u crkvu. Maks mi traži da mu skuham kavu. Kava gotova za tri minute. Prah koji sam dobio bio je los. Rastopio se u vrećici koju sam držao za pojasom. Morao sam prstom da ga mažem na šalicu. Ruke sam prao pet puta. Uzmeh čekić, koji sam donio iz sobe, stavim ga za pojas i odnesem generalu kavu. Dvadeset i pet do jedanaest. Maks pije kavu. Ja držim čekić u hlačama Pije. Ništa. Popi sve i ništa. Odneseš šalicu u kuhinju. Izvadim čekić i stavim ga na sudoperu. Htio sam da odem u sobu po štangu. Jebem ti prasak! Štanga je najbolji lijek, kao za Hrvoja Ursu u Frankfurtu. U deset do jedanaest Maks me zove: «... Ilija, meni je zlo! ...»

Vidim pocrnio kao zemlja. Diže se i povraća. Povedem ga u kuhinju na česmu. On povraća u sudoperu, a ja mu rukom pljuskam vodu po licu. U tren uzmem čekić i lupim ga po čelu: «... Tup!...» Maks pade kao svijeća. Mislio sam vise se dići neće. Kad me on pogleda kao zvijer. Zamahnem opet čekićem, a on diže ruke da se zaštiti. Ja viknem: «... Majku ti jebem ustašku. Ovako si ti maljem ubijao djecu u Jasenovcu! Vidiš što te čeka! Pogodi ga čekić kroz prste u čelo. Puče lubanja. Izvučem čekić iz glave i okrenem se. Odem do vrata da provjerim da li sam ih dobro zaključao. Kad se vratim u kuhinju, Maks ustao i dahće kao životinja. Sto kila u njemu. Uzmeh onu

štangu, pa ga raspalim po čelu. Puce glava kao lubenica. Krv se rasu po kuhinji. Maks tresnu dole kao da je pao sa sto metara visine. Puknem ga još jednom. On se umiri. Umotam ga u deku. Maks otežao, jedva ga dovučem pod oتمان. Fino sam ga spakirao da ga brzo ne nađu. Da Španjolska policija pomisli da otetet. Čekić i štangu bacim u magazin Presvučem se brzo, izađem na ulicu i uzmem taksi za Valenciju: Koliko kosta do grada pitam «... Tristo pedeset peseta...» kaže taksista. «... Evo ti pet stotina, ja častim!...» U osam sati i pet minuta navečer sa željezničke stanice poslao sam telegram « bratu » u Konjic: « M. nikad više! »

Od slave do nemilosti

Nakon povratka u tadašnju Jugoslaviju, udbaški egzekutor, postao je slavna zvijezda, tisak je pisao njemu, a postojala je realna mogućnost da ga primi i odlikuje osobno jugoslavenski diktator, Josip Broz Tito. Međutim, do toga nikada nije došlo, naime popularnost Ilije Stanića u partijskim krugovima bila je prevelika i ugrožavala je direktno one iznad njega u hijerarhiji, što je rezultiralo direktnim planom za likvidacijom ubojice ustaškog generala, od strane vlastitih ljudi. Iako se ne može reći kako nije dobro financijski situiran nakon ovog monstruoznog zločina, naime, kupljen mu je auto BMW, stan u Beogradu i stan u Sarajevu, plaćeno mu je školovanje i nađen mu je posao u Zavodu za zapošljavanje tadašnje Socijalističke Republike BiH, te je naravno i u gotovini nešto zaradio, ubojstva su se uvijek dobro plaćala.

Osamdesetih se Stanić povukao u miran život, no raspadom Jugoslavije, Ilija Stanić postaje visokopozicionirani dužnosnik HDZ-a Bosne i Hercegovine, sve dok ga u prvoj polovici devedesetih nije kao UDBINOG ubojicu razotkrio kontroverzni, « Slobodni tjednik ». Zanimljivo da se Stanić nije nimalo postidio svoje zločinke prošlosti. Možemo za kraj nedvojbeno konstatirati, zločinac je ubio drugog zločinca. Zaista je šteta, što zapovjednik zloglasnog, ustaškog logora, Jasenovac, i čitavog niza drugih logora na teritoriju tadašnje NDH, nije živ dočekao pravedno i pošteno suđenje u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj. Isto tako, treba izraziti zgražanje nad monstruoznom činjenicom, da u slobodnoj Hrvatskoj, niti jedan nemilosrdni ubojica komunističkog režima, a koji su diljem svijeta ubijali ljude (bezobzira tko god oni bili) bez suđenja, nije priveden pravdi, a onda i pravedno osuđen, prema vlastitim « zaslugama(nedjelima) », koje im je « njihova borba dala ».

Posljednje uređivanje od Bobani : 31-07-2015 at 13:15

31-07-2015 20:48#557

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DRINAPRESS I GLAVNI STAN HRVATSKOG NARODNOG ODORA

general DRINJANIN

16.X.1968.

Br. Marijan Nosić,

350 Dupont

Sudbury. Ont., Canada

Dragi moj Marijane !

Dobio sam na vrijeme tvoje pismo od 20.IX. kao i ček na 50 dolara, na čemu ti od srдца hvala. Ratko mi je poslao sve kako je bilo uredjeno za pomoć Drinapressu i Gl. Stanu. Hvala Tebi i svima, koji ste dali i pokrenuli druge da daju.

Poslao sam ti dva Okružna pisma ([ovo pismo se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na strani 972/973, mo.](#)) u pogledu Bukovačkog, koji je već stigao u Tursku. Od tamo ide u Sofiju i Budimpeštu. Ostalo će se urediti. Ovog časa važno je da vratimo dug, što sam uzdavajući se u sve Vas, učinio, i računajući da ćete odobriti i ovaj korak. Ovih dana ću ti poslati i treće pismo s konkretnim idejama, kako se u tom pravcu može, i iz Vanjskog Fronta gurati na diplomatskom polju. Radim na tome i čim smognem malo vremena, ide.

Poslao sam Ratku avionski paket sa nešto **PISMA HRVATSKIM ELITAMA**. ([Kako se po datumu može vidjeti da je ovo pismo pisano polovicom listopada 1968., baš u vrijeme kada je ubojica Ilija Stanić se povratio kod generala. Oni koji su pratili "serijal jugoslavenskih tajnih služba" gdje je Ilija Stanić rekao da je vidio na generalovu stolu ŠIFRIRANA PISMA koje da je navodno pisao Rusima, za cijelo se je radilo o ovim pismima koje je general šifrirane slao onima koji su ih trebali imati. Ja posjedujem jedno pod šifriranim rednim brojem **45**. Kada dođe vrijeme iznijeti ću ga ovdje tako da se svi Hrvati, i oni iz bojnih i oni iz brigada upoznaju sadržajem istog. Mo. Otporaš](#)) Tebi i drugima po 4 komada. Poslat ću još i Vlodeku. Važno je da se taj posao sinkronizira i koordinira, da se ne bi dogodilo da sa više strana pišete na istu osobu, a na drugu kojoj bi trebalo, da nitko ne piše. Puštam Vam detalje. Poslao sam i Nikici u Hamilton isto, i Luburiću ([Mili, mo](#)) u Oakville. Neka Središnjica ima inicijativu, jer je masa tamo. Dakle skupa sa njima i to i sredstva koncentrirati, i dogovoriti se kako potvrditi. Ratko je na pr. dobro učinio da je dao Bonove, odnosno potvrde Fonda, pa tako ne moram pisati svakome posebno, jer i nekonvenira da se pismeno mnogo o tome na papir stavlja.

Pisao mi je Ratko za glavnog govornika za Dan Odpora, pa sam rekao moje mišljenje. Možda Meheš? ([Prof. Mirko Meheš, mo](#)) Možda još netko, ali ovog časa nisam siguran, jer će ovisiti o drugima. Naime ima vremena, pa ćemo moći to riješiti još. Svakako preporučam najuži kontakt sa njima u Torontu, Hamiltonu i okolo, da se duhovi pobunu. Ideje naše pobjeduju, ne smije zatajiti ni Ekipa.

Razgovarao sam sa prof. Peranićem i jučer sam mu pisao. Dobro je sa njim biti u izravnoj vezi. On gravitira prema Torontu, odnosno Kanadi, jer ženin brat je u New Yorku. To je sadanji naš predsjednik Ogranka. Ona bi radije tamo, ([supruga Peranića bi radije u New York, jer ima tu brata Nikolu, mo](#)), ali on bi radije u Canadu. Ovisi to o službi i mnogo čemu. Nu on je uvijek voljan žrtvovati i ostati gdje ga se treba. Možda Meheš će znati bolje savjetovati ga.

U pogledu SIVE KNJIGE. Ne mogu da lokaliziram nigdje hrvatski original. (Ovdje sam vrlo zbunjen. Ja sam bio taj koji sam - jednu jedinu - kopiju originala na hrvatskom jeziku iznio iz **LA BIBLIOTHEQUE NATIONALE FRANCAISE** i dao Dru. Peraniću. Nas dvojica smo radili u ustom poduzeću **LA LIBRAIRIE HACHETTE**, ured do ureda. Mnoge zajedničke stvari smo radili i tu, u tom "našem uredu" smo najviše vremena proveli u spremanju i pripremanju novine **LA CROATIE**. Tu smo najviše vremena sproveli za prevesti taj original **SIVE KNJIGE** na francuski. Stavili smo naslov na francuskom jeziku **LA CROATIE MARTYRE**, a podnaslov na drugoj stranici: **SAUVAGE ATROCITES ET DEVASTATIONS DES REBELLES**..Zagreb Juin 1942..., compose sur la base de documents et suivant l'ordre du Ministre des Affaires Etrangeres par M.M. Kovačić, conseiller au Ministere des Affaires Etrangeres. Izdali smo ovu knjigu **ZASLUGOM "HRVATSKOG RADNIČKOG SAVEZA" U PARIZU**. Osobno sam prikupljao doprinose onih Hrvata koji su htjeli pomoći. Istine i povijesti radi, poslije skoro pola stoljeća, iznosim ovdje imena darovatelja. Možda danas taj iznos ne bi značio mnogo, ali onda je to skoro, ponavljam skoro bila jedna tjedna plaća.

DAROVATELJI:

Virginija RUKAVINA 250 Fr.
Milan BAGARIĆ 100 Fr.
Mile BOBAN 100 Fr.
Ivan BARUN
Igor BULJAN (umro San Franciscu u siječnju 2009, mo)
Josip ČAVČIĆ (umro u Parizu lipnju 1972, mo)
Miljenko BABO-PERANIĆ (umro u New York-u 1994, mo)
Stanko Dujam GALIĆ (umro u Parizu 1972, mo)
Danko LEVENTIĆ
Žarko LUBURIĆ (umro u New York-u 1996, mo)
Mate KOLIĆ ubili ga agenti Udbe (u Parizu 1981, mo)
Ivan KOVAČEVIĆ (umro u Los Angelesu 2005, mo)
Marijan KOVAČEVIĆ
Mirko KOVAČEVIĆ
Pavo MILIČEVIĆ
Šime PRTENJAČA (umro u Parizu ? mo)
Stojan RAŠIĆ (umro u Parizu ? mo)
Veso ŠARAVANJA
Jure VIDOVIĆ - svi dali po 100 Fr.
Ivan BABIĆ 50 Fr.
Dinko JUKIĆ 50 Fr.
N.N. 50 Fr.
N.N. 50 Fr.
Stanko POŽAR 50 Fr.
Nikola Šonje - Peranićev šogor- 30 Fr.
Mijo BOŽIĆ 30 Fr.
Radoslav ANDAČIĆ 20 Fr.
Slavko MAJCEN 10 FR.
N.N. 10 FR.
Ivan TALAJA 5 Fr.
Jure CVITANOVIĆ 5 Fr.

Knjiga je tiskana preko DRINAPRESS, Apartado 1523. Paris et Valencija, Siječnja 1968. god.

Poslije tolikih godina saznajem preko ovoga pisma da general traži original. Sve što bih mogao sada reći je to da je original ostao kod dra. Preanića, išaran, zgužvan, jer smo se mjesecima služili za prijevod. Ako ovo može pomoći onima koje bude zanimala hrvatska iseljenička politička djelatnost, onda sam zadovoljan. Mo)

Treba misliti na prijevod sa francuskog na engleski. ([prevedena je na engleski. Ja sam ju vidio kod Srečka Čuline u San Francisku koncem sedamdesetih godina. Mislim, a nisam siguran, da ju je neko hrvatsko društvo u Švedskoj tiskalo na engleski. Ja ju nemam, mo.](#)) Nema drugog rješenja. Treba to englesko izdanje što prije stvoriti, jer će još Vatikan i Pentagon kanonizirati Tita prije smrti, a i mladi naši kod kuće, a i komunisti, i ne komunisti, i antikomunisti, znaju da treba tražiti neke nove ideje, iako glođemo i po starima. Tito ima 76 godina, a ruši mu se sve, i valja biti spreman. SIVA KNJIGA NA ENGLESKOM JE BAZIČNI DOKUMENAT. Mnogi misle da je samo prof. Meheš kadar to napraviti. Govori sa njim. Eventualno bi platili nekome da mu pomogne prepisivati itd. Onoga dana kada imadnem rukopis, ide u tiskaru.

Nadam se da će i naši u Clevelandu moć izbaciti BLEIBURŠKU KNJIGU. To je važno, jer ako dođe Nikson ([Richard Nixon se te godine 1968. natjecao za predsjednika Amerike, i na izborima pobijedio, mo.](#)), mogli bi imati interesa za nas.

Ruska flota zaposjeda Mediteran, eno je u Casablanki, a ovdje neće da produlje sporazum sa Amerikom i za 6 mjeseci morat će isprazniti baze. Oni ili traže oružje i brodove da se mogu braniti, ili će i Španjolska kao i Francuska ići u pasivnost i neutralnost. Neki vrag će se dogoditi, a mi moramo američko javno mnijenje o svemu informirati.

Dakle dragi moj Marijane, nastojite ovo dvoje sprovesti, tj. Dan Otpora i Sivu Knjigu, a pomozite što možete od tamo akciju Središnjice da mogu barem vratiti dug.

Toplo pozdravi prof. Meheša i sve naše. Poljubi dječicu, i uruči im pozdrav mojih.

Grle tebe i sve tvoje odani Ti

general Drinjanin

04-08-2015 03:28#558

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POZOR USTAŠE, PRODANO JE POLA BOSNE!

(Ovdje donosim jedno okružno pismo u obliku letka upućeno, kako se u pismu kaže, hrvatskim borcima, društvima, skupinama, pojedincima i hrvatskoj emigraciji općenito. Ne znam tko još ili koliko nas ima još živi danas da imaju original ovog okružnog pisma. Ja ga imam i iznijet ću ga na ovim stranicama tako da oni zainteresirani mogu pratiti ovu ozbiljnu situaciju koja je dovela do potpunog razlaza između zadnjeg Zapovjednika HOS generala Vjekoslava Maksa Luburića i Poglavara NDH Poglavnika dra. Ante Pavelića. Pregledao sam knjigu "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA" i naišam pronašao to Okružno Pismo u spomenutoj knjizi. Nadopunit ću neke mene poznate stvari poradi boljeg razumijevanja poradi samog sadržaja ovog okružnog pisma koji iznosi neke dijelove ili početak uzroka tog razlaza. Što je najžalosnije da u ovom okružnom pismu nije naveden i datum kada je pisano. Pošto su mi donekle neke stvari poznate i po pisanju ove okružnice, to bi moglo biti po raspletaju svih dogodovština početkom godine 1956. Ako netko uz ovu temu imadne bilo kakovo ozbiljno pitanje, zamolio bih ga da se preko ovog Foruma javi. Hvala. Otporaš)

HRVATSKI NARODNI ODPOR - Okružno pismo.

POZOR USTAŠE, PRODANO JE POLA BOSNE!

Hrvatski borci! Braćo Ustaše, Domobrani, Legioneri, Mornari! Hrvatski emigranti!
Hrvatski borci, društva, klubovi, logori i skupine po svijetu dobivaju, čak i avionski, novi list iz Buenos Airesa, kojeg izdaje Vlaho Rajić, a zove se "SLOBODNA RIJEČ". Znam da debeli paketi tih novina idu redovnim putem na sve naše skupine po svijetu. To je nastavak neslavno preminulog "IZBORA" a Rajić je, poput Šubašića ([Ovdje se radi o Stjepanu Subašiću koji je bio urednik](#)

časopisa "IZBOR" a ne o dru. Ivanu Šubašiću, koji je bio u sastavu jugoslavenske kraljevske vlade u Londonu i kasnije šurovao sa Titom s kim je sastavio prvu komunističku jugoslavensku vladu u kojoj je on bio ministar vanjskih poslova, mo), jedan od onih, koji je ponudio Srbima pola Bosne i pripada "genijalnoj" skupini Hrvata, koji žele mir sa Srbima, odricajući se sami sebe, svoje prošlosti, ustaške revolucije i pola Bosne! Rajić je napisao pred tri godine debelu knjigu ničega, samo da može na kraju predložiti mirno rješenje i razlaz među Srbima i Hrvatima tako, da im prepustimo Sarajevo i pola Bosne, te još neka područja, kao pola Istre, koju ni Tito nije prepustio Talijanima. Rajić je cijelog života, kao i Subašić, bio nepopravljivi Jugoslaven, bio je među onima, koji su izdali Hrvatsku 1918. god., služio je sve srpske režime, bio je uvijek protiv nacionalista i ustaša, da sada pod starost, i opet ponudi Srbima, ne cijelu Hrvatsku, nego pola Bosne.

"DRINA" (br.1-3 1956, imam taj broj,mo Otporaš) donosi opširni materijal o svemu, a vas upozoravamo, da znate o kome se radi, i da najenergičnije poduzmete korake i povratite taj novi izdajnički list onome, tko Vam ga je poslao bez Vašeg znanja. Povratite list i kažite u skupnim pismima tom nepopravljivom izdajniku, da će ga hrvatski borci, kadli-tadli staviti pred ustaški sud i suditi radi veleizdaje. Izrazite svoj prezir prema čovjeku, koji je ponudio Srbima pola Bosne i našu **VJEKOVNU GRANICU NA DRINI**, za koju je proliveno (Vidi Adil Zulfikarpađić PUT U FOČU, veljača 1942., mo) more krvi naših najboljih sinova. Preživjeli borci bez smrtne Legije Smrti, Francetićeve Crne Legije, pripadnici domobranskih i ustaških postrojba, koji su branili ideale na Romaniji i na Drini, izrazite svoj prezir i svoju osudu prema onima, koji zatajuju krv Vašu i Vaše pale braće, stotine tisuća muhadžira, ponosnih koljenovića hrvatske istočne Bosne! Osudite onoga, koji vara hrvatsku javnost očitom laži da Srbi imaju u istočnoj Bosni većinu, kada je poznato svima nama da **BAŠ U ISTOČNOJ BOSNI HRVATSKI MUSLIMANI IMAJU OGROMNU VEĆINU**, a da Srba ima u zapadnoj Bosni, gdje prema zamisli velikosrba od Pašića do Stojadinovića, nadiru prema moru i prema Slovincima, da se spoje i uguše hrvatski narod na području, gdje danas srbokomunisti vrše istu misiju. Kada bi se Srbima predala istočna Bosna i sarajevski kraj srednje Bosne sa Sarajevom, tada bi Srbi, nakon što bi dotakli što Koča i Peko nisu poklali, sutra tražili i zapadnu Bosnu, jer bi u njoj imali većinu! Zato listovi Dra. Milana Stojadinovića, kao buenosaireška "Srpska Zastava" i traže granicu na Kupi pod Zagrebom i zahtijevaju hrvatski Dubrovnik!

Ta "Slobodna Riječ" donosi na str. 4 tri bilješke pod skupnim naslovom: **UPOZORENJE BJEGUNCIMA IZ JUGOSLAVIJE**, i u jednoj bilješci daje znati tim bjeguncima iz Jugoslavije, da je informiran iz nacionalističkih krugova, da su isključeni M. Luburić i S. Rover iz nacionalističkih redova, i da vlada među istima velika radost!

(Tko pažljivo bude ovo pratio olako će uočiti nagomilanu napetost između Poglavnika i Maksa Luburića. To je naš zajednički jugoslavenski neprijatelj iskoristio do te mjere da se je izvršio atentat na Poglavnika dra. Antu Pavelića 10 travnja 1957. godine u predgrađu Bueos Airesa. Napetost je išla tako daleko da se čak optuživalo generala Maksa Luburića da je on sa svojim ljudima izvršio taj atentat. To se je moglo čuti i u emisiji o jugoslavenskoj tajnoj službi, gdje je ubojica generala Drinjanina Ilija Stanić otvoreno lagao da je u tom ubojstvu na generala Drinjanina indirektno sudjelovala i Poglavnikova supruga Mara. Mo.)

Tako, nakon što je neslavno preminuli " Izbor " godinu dana unaprijed davao znati, tko će iz nacionalističkih redova biti eliminiran, i nakon što je srpski sluga Subašić javljao u osobnim pismima odluke, koje će se donijeti, i koje su se donijele nakon izvjesnog vremena, tu je novi izdajnik, koji je informiran iz "nacionalističkih krugova", kakva radost vlada, jer se obistinilo ono, što je " Izbor " najavio u svom listu, a Subašić u osobnim pismima najavio sa strahovito mnogo vjernosti.

Sada je jasno, koji smo branili ideal na Romaniji, Drini, Ivan Planini i diljem svete hrvatske grude,

koji su to "nacionalistički krugovi", gdje srpske sluge Subašić i Rajić znaju davno prije, nego mi svi skupa, šta će se dogoditi i šta se je dogodilo.

Ako nam se ne bi uzelo za zlo, postaviti ćemo sljedeća pitanja:

a). koji su to "nacionalistički krugovi", gdje imaju društvene prostorije, tko im je šef, zapovjednik, vođa, predsjednik ili tajnik, kakovi naziv imaju, koji list zastupa njihovo stanovište, šta je njihov cilj, koji im je program, ideologija, i tko su im pristaše, sljedbenici i vjernici?

b). kako to, da poznati ustaški generali, zapovjednici Zborova, članovi Glavnog Stana Poglavnika, sabornici Hrvatskog Sabora, povjerenici Glavnog Ustaškog Stana, Zapovjednici Ustaške Obrane, Upravitelji Ustaške Nadzorne Službe, pukovnici Poglavnikove Tjelesne Bojne, saznaju iz novina onoga, koji dijeli Bosnu, da je izvršeno ono, što je najavio Subašić, koji nas je zvao "ustaškom paščadi", a Srbe braćom, dok smo mi krv lili svakodnevno za Ustašku i Poglavnikovu Hrvatsku?

c). kako to, da je brat S. Rover, Glavni Povjerenik Hrvatskog Narodnog Otpora za Oceaniju, bio najprije ukoren što je vraćao pakete " Izbora ", zatim po ministru Iliću razriješen dužnosti Glavnog Povjerenika, zatim ustanovljeno da Otpor uopće ne postoji, zatim ukoren što nije dobro potpisao proteste, (ovdje se nesumnjivo radi o prosvjedima koje su Hrvati u tadašnjoj političkoj hrvatskoj emigraciji slali novoj argentinskoj vladi koja je progonila i hapsila državotvorne Hrvate, osobito Poglavnika i pripadnike ustaškog Pokreta, koje je jugoslavenska promidžba optužila da su bili na strani Perona i njegovog režima. Tada je Poglavniku prijela opasnost uhićenja i mogućeg izručenja Titinoj Jugoslaviji, kao što se je desilo i s Adolfom Eichmannom 1960. kojeg je nova argentinska vlada izručila Izraelu, mo, Otporaš), koji su upućeni za Argentinu, zatim ukoren, što novom "vodstvu" **(te godine 1956. Poglavnik je preimenovao Ustaški Pokret u Hrvatski Oslobođilački Pokret, HOP u kojem nije bilo niti jednog istaknutog Ustaše/borca NDH, osim nekih nevažnih ili niži časnika i dočasnika, mo, Otporaš)** nije dao dovoljno novca (što sve možemo dokumentirano dokazati), a na kraju, kada su Rovera njegovi zapovjednici, general Drinjanin i pukovnik Pušić, uzeli u zaštitu, da je na kraju proglašen - izdajnikom i krivcem za tragediju Bože Kavrana? Zar se je smjelo tolerirati Rovera, da je udovoljio zahtjevima "vodstva", makar je na njemu bila sumnja izdaje?

d). kako to, da se na izdanog ustaškog časnika nabacuje optužbom, i to najtežom, a unaprijed se isključuje svaki dokazani postupak, suđenje, kao i unaprijed odbija materijal, kojeg Roverovi zapovjednici posjeduju kao rezultat istrage od dvije godine?

e). kako to, da se sada iz "nacionalističkih krugova" nabacuju optužbom suradnje sa komunistima na suradnike Otpora, kao Rovera, kada je Hrv. Narodni Otpor već pred godinu dana u svom letku, koji je rasturen po cijelom svijetu u mnogo tisuća primjeraka (br. 19. od 26.1.1955. okružno pismo br. 7,) dao na znanje hrvatskoj emigraciji, da komunistički agenti iz Beča pokušavaju doći u dodir sa predstavnicima nacionalista, između ostalih, i da infiltriraju svoje agente u naše redove, i to u vrijeme, kada je Subašić sablazno protiv svega što je nama sveto, protiv svećenstva, protiv same dogme i doktrine, kada je provodio svoje "antiklerikalno mahnitanje" otvarajući razornom duhu, sumnji i kulturnom raskolu? Kako se može svoj vlastiti frakaso pokrivati nečasnom optužbom protiv onih, koji su imali hrabrosti upozoriti na komunističke i srpske agente među nama, koji su hvalili Nedića i branili Mihailovića, zvali ih patriotima, a ustaške generale, pobjednike četničke vojske na Ljevču polju običnim koljačima i zločincima, pa čak napisali i to, da se ne zna tko je otac hrvatskome generalu Luburiću, pobjedniku sa Ljevča Polja? (General Luburić je uputio jedno otvoreno pismo četničkom generalu Svetomiru Đukiću povodom te četničke klevete da je general Luburić srpskog podrijetla. Pismo je tiskano u časopisu DRINA 1955. Mo.)

(Moja bilješka. Kako sam prije rekao da je ovo početak početaka razlaza Poglavnik/Luburić. U svim ovim unutarnjim prepucavanjima, samo naš hrvatski neprijatelj se veselio i od veselja ruke trljao i

smutnje ubacivao gdje god je to trebalo. Poznavajući površno ovaj slučaj, drugim riječima vrlo malo, a za današnje naraštaje - možda dovoljno -, postavlja se sada pitanje dali je i koliku ulogu u atentatu na Poglavnika dra. Antu Pavelića 10 Travnja 1957. godine u blizini Buenos Airesa, direktno ili indirektno, igrao ikakvu ulogu dr. Milan Stojadinović, koji je godinu dvije ranije s Poglavnikom dr. Antom Pavelićem raspravljao o podijeli Bosne. Dr. Milan Stojadinović je imao brata u četnicima kojeg je srpska Udba držala u zatvoru i uvijek ucjenjivala i preko njega slala poruke bratu Milanu Stojadinoviću. Možda će još o tome biti govora u ovim opisima.)

[1]

f). Kako to, da se tek nakon Subašića, Rajića i Stojadinovića, negdje uz "srpsku i hrvatsku šljivovicu" došlo na to, da je general Luburić i u prošlosti počinjao djela, koja da sada treba u emigraciji spriječiti? Koja su to djela? Gdje i kada su počinjene? Zašto se to prije nije spriječilo ili zašto se "takova djela" nagrađivalo najvišim činovima, počastima, odlikovanjima i položajima? Kako to, da jedan Subašić i jedan Rajić, mogu u listovima, u novinama, u razgovorima sa čestitim hrvatskim emigrantima, govoriti u ime "nacionalističkih krugova" i konkretno u ime osoba, da se treba odreći onih, koji su "za sve krivi", a to su Ustaše i svećenstvo, na koje se baca ljaga, da su klali Srbe i time krivci "za sve", a da se, time ubija moral hrvatskih vojnika, koji će i sutra morati krv liti i tući se protiv vojvoda Gazde Stojadina (*mislise ovdje na dra. Milana Stojadinovića, mo*), koji unaprijed traži Bosnu i granicu na Kupi i traži hrvatski Dubrovnik, a daje izjavu o "mirnom razlazu". Kakav bi taj razlaz morao biti? Gdje? I zašto treba uništiti Hrvatski Narodni Otpor i "Drinu", (*časopis kojeg je izdavao Hrvatski Narodni Otpor za obuku i izobrazbu budućih hrvatskih časnika, dočasnika i vojnika, mo*) koja je uzela za lozinku i ove riječi:

NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, a zovemo se " D R I N A "

Zašto proglasiti Rovera izdajnikom, a Drinjanina krivcem za ono, što se u prošlosti dogodilo, kada znamo da Srbi i opet spremaju isto ono, i da će se morati odgovoriti silom na silu, puškom na pušku i krvlju na krv pali Hrvata? Zašto se u nebesa dizalo Stojadinovića, kada se zna, da je pao baš zato, jer mu nije uspjelo terorom uništiti naš otpor i riješiti hrvatsko pitanje? Zašto uljuljkivati u san sigurnosti hrvatsku emigraciju i hrvatski narod, kada je jasno, da se Srbima oduprijeti možemo samo snagom oružja i moralom hrvatskih vojnika, koji se ruši od tamo, gdje se sprema izdaja Bosne i Drine, a time i ideala na kojima može počivati zgrada **NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE?**

Tražimo odgovor na gornja pitanja i od Rajića i od Subašića, ali i od "nacionalističkih krugova", koji su nam naprtili na leđa neprijateljstvo Crkve, peronistički frakaso, podjelu Bosne i izdaju Drine, i da raskol među dobrim i vjernim Poglavnikovim ustaškim fanaticima, borcima, kojima nije trebalo stvarati zasluge riječima, nego borbom, djelima i krvlju kroz 25 godina, kroz četvrt stoljeća ustaške revolucionarne borbe u prvim borbenim redovima. Danas, tobože, brane Poglavnika oni, od kojih smo mi morali braniti i Poglavnika i Hrvatsku kroz mnogo godina. Izbijaju na površinu tipovi, koji su deset godina sjedili u zaprečku, kada smo mi, Hrvatski Narodni Otpor i "Drina" razvili ustaški i Poglavnikov stijeg! Tražimo da se stvore naše institucije, da proradi naša vlada, da se stvori Glavni Ustaški Stan i Vrhovno Zapovjedništvo HOS-a, da djeluju Ustaški, Vojnički, Stegovni, i Časni sudovi, da šaćica intelektualaca, koji su sami sebe proglasili "vodstvom" i "nacionalističkim krugovima", razbijaju ono, što smo stvarali čestitim radom kroz dugi niz godina, ne može se dogoditi, da izdajnici, kao Subašić i Rajić, te razni promičbenjaci postavljaju i smjenjuju generale i vojnička zapovjedništva, i ne bi se moglo dogoditi, da se izigrava autoritet Poglavnika u malim trzavicama, svađama i ambicioznim obračunavanjima "vodstva". Danas se ne kolju Srbi radi "Izbora" što je navodno bio cilj, nego se koljemo mi Ustaše, jer su ne Srbima, nego nama na ledja uprtili "Izbor" i njegov otrov, i jer i opet na isti način rade sa drugim nečasnim tipom, Rajićem.

Čuvajmo auktoritet našeg Vrhovnog Zapovjednika, Vodje i Poglavara, Poglavnika dra. Ante Pavelića za najviše poslove!

Čuvajmo jedinstvo, koje neka dostojno predstavlja Hrvatska Državna Vlada i njen Predsjednik Dr.

Džafer Kulenović! Neka se sa više dostojanstva biraju ministri i upotrebljava ime Vlade!

Stvorimo GLAVNI USTAŠKI STAN, koji neka provede ustaški preporod i neka vodi poslove novog hrvatskog narodnog Ustanka, novog 10 travnja, bez koga nama nema povratka! Neka Stegovni sudovi Glavnog Stana, kako predviđaju i Ustaška Načela, vrše stegovnu vlast i izriču osude nad ustaškim časnicima!

Pomozimo HRVATSKI NARODNI ODPOR I " DRINU " koji u Domovini i izvan domovine, u tuđini, okuplja hrvatske borce i spremaju ih za njihovu novu misiju, za novi hrvatski ustanak, novu borbu i novi DESETI TRAVNJA. Bez borbe i ustanka nema povratka u Hrvatsku! Neka rade i druge organizacije, ali se ne smije zaboraviti, da nije sav narod u emigraciji, i da nije sva emigracija u Argentini, ni sve Ustaše u Domu ([ovdje se misli na službenu adresu Hrvatskog Domobrana u Buenos Airesu gdje je bilo glavno sjedište HOP-a, mo](#)), odakle **ras** Vrančić (ministar hrvatske državne vlade dr. Vjekoslav Vrančić, mo), novi vodja novog vodstva poručuje: idite od nas! Tko ste to " Vi " pa da idemo od " Vas ". Kuda? Zašto?

Zar nije nama mjesto ovdje, iza Pirineja, gdje je vodstvo svih protukomunističkih pokreta na svijetu, i gdje je novi Antikominform, pod vodstvom generalisimusa Franka, pobjeditelja nad komunizmom u vrijeme, kada je Subašić u svojim tadašnjim novinama hvalio Moskvu, komuniste, a Franka i novu Španjolsku nazivao onim imenima, koja prišiva danas nama? Zar braća iz "nacionalističkih krugova", sa kojima ima tako dobre veze Subašić i Rajić, misle da će se Hrvatska osloboditi sa onim radom, kojega oni provodaju na drugom kraju svijeta i najudaljenijoj točki na kugli zemaljskoj od drage nam Hrvatske? Argentina je izvršila svoju misiju, a ta je bila spasiti glavu i reorganizirati se, pa sada samo životari i uživljavaju se u nostalgiji starih dana, stare slave, kada je jasno, da su novi centri u Munchenu, Madridu i Washingtonu, gdje se sigurno nije moglo riješiti hrvatsko pitanje Subašićevom antikomunističkom kampanjom i peronističkom propagandom. Treba istini pogledati u oči i odstraniti iz našeg vodstva one, koji su krivi za stanje, da smo došli na mrtvu točku, i poći novom putovima, bez Rajića, Subašića i nestrpljivih "nacionalističkih krugova", koji su nas i doveli u ćorsokak, iz kojeg moramo naći izlaz, a ne prikrivati svoj frakaso napadajem na one, koji na vrijeme pokazaše prstom u izdajnike i srbokomunističke agente među nama.

Mi smo za ustašku i hrvatsku revoluciju, najprije u našim redovima, a onda smjelo naprijed u borbu za Nezavisnu Državu Hrvatsku, jer narod od nas očekuje više, nego što mi činimo! Mi smo za hrvatsku i ustašku legalnost i državni kontinuitet! Nezavisna Hrvatska Država ([to je bilo u početku originalno ime ustaškog pokreta pod kojim je imenom izlazila novina u Chicagu NEZAVISNA HRVATSKA DRŽAVA, mo](#)) i ustaška revolucija žive u nama i mi ih se ne smijemo na nedostojan način odricati, nego se spremite na novu borbu i nove žrtve. Židovi, Arapi i ostali narodi oružjem u ruci krvare za svoj ideal i nama mora biti jasno, da bez borbe nema Hrvatske!

Živio hrvatski Suveren, Poglavnik i Vrhovni Zapovjednik, Dr. Ante Pavelić!

Živio sin Bosne i Predsjednik Hrvatske Državne Vlade Dr. Džafer Kulenović, branitelj Drine!

Živio neustrašivi Kardinal Stepinac, koji nije ni pred srbokomunističkim sudom zatajio svoje Hrvatske, nego ju je tada i uvijek neustrašivo branio pred slobodnim svijetom i savjesti čovječanstva!

Živio Hrvatski Narodni Otpor, koji nastavlja radom i žrtvama tako dugo, dok se ne ostvari Nezavisna Hrvatska Država sa granicama na Drini!

Živjela " Drina ", ([misli se na časopis "Drina", knjiga za odgoj i izobrazbu budućih hrvatskih časnika, dočasnika i vojnika, mo](#)) koja će Vam skoro stići veća i bolja, ustaškija, hrvatskija i borbenija nego ikada dosada!

Živjeli svjesni hrvatski borci diljem svijeta, koji ostaju nepokolebivo na stanovištu, koje smo iznosili kroz pet godina, i koje jedino može dovesti do NEZAVISNE HRVATSKE DRŽAVE gdje će VLADATI BOG I HRVATI!

Za Poglavnika i Dom Spretni! Bog i Hrvati!

HRVATSKI NARODNI ODPOR (general Drinjanin)

(Ovdje se može primijetiti početak i završetak razlaza između Poglavnika dra. Ante Pavelića i generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića. Poglavnik je preimenovao Ustaški Pokret te godine 1956 u Hrvatski Oslobođilački Pokret, HOP, ali je i dalje ostala suština i jezgra ustaških načela u HOP-u. General Drinjanin ovdje kaže: "...Treba istini pogledati u oči i odstraniti od našeg vodstva one, koji su krivi za stanje, da smo došli na mrtvu točku, i poći novim putovima ..." Ti novi putevi su započeti razlazom Poglavnika/Luburića 1956. godine., i taj razlaz je doveo do **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA** koja je izišla u Istarskoj Drmini 1964. godine. Otporaš.)

04-08-2015 16:32#559

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ŽENIDBA MUJE GRABOVICE

general DRINJANIN

Madrid, 12 prosinca 1965.

Draga braćo !

U prilogu vam šaljem "ŽENIDBA MUJE GRABOVICE" avionski i preporučeno u nadi, da će Vam stići do Božića.

(Drinina Knjižica knjiga 9 je "ŽENIDBA MUJE GRABOVICE", koja je tiskana 1965. s pjesmama u desetercu o svim istaknutim Vitezovima rata NDH. Knjiga/pjesmarica se čita na dušak, a pjesme su napisane u desetercu na bazi borbenih činjenica. Ovdje ću, za bolje razumijevanje, staviti riječ Uredništva Drine:

B A J R A K T A R M U R A T - je bio dva metra visoki, snažni i mladi borac, koji je bio kao sjena Jure Francetića, pratio ga na svakom koraku i s njim jurišao u svaki okršaj. On je bio tipičan "CRNAC", jedan od onih, koji su pohrlili u borbu, kako pjesma kaže:..."od hamala do kadije ..."

Bajraktar Murat je bio pravi sin ponosne Bosne, čija je krv poškropila povijesnu grudu Hrvata. Nosio je desetak rana i nekoliko ožiljaka. U živom je sjećanju iz akcije u Kozari, koju su vodili pukovnici Francetić i Luburić. Murat se kao munja zaletio s motorom na grupu partizana, koji su bili upali između zapovjedne grupe i same Legije. Ubojita kugla je samo prošlišala Francetićeve kapu i očešala kožu, jer se neustrašivi i vjerni Murat bacio svojim tijelom na Juru, kada je vidio opasnost za život zapovjednika.

Murat je pored rana i ožiljaka imao i sva odlikovanja, a oni, koji su ga poznavali, mogli bi napisati cijelu knjigu o njegovim zgodama i podvizima. Ne znamo mu sigurno prezimena, nu neka ostane **BAJRAKTAR MURAT**, kako ga je narod poznao i pjesma zabilježila. On je završio onako, kako i dolikuje takvome junaku. Pao je pokošen u vatri strojničkih rafala.

Uredništvo "DRINA", MO)

To neka bude moj mali dar za Božić svima Vama, koji ste na jedan ili drugi način doprinijeli, da se nakon teških bura stvar ODPORA pokrenula i još jednom u duhu one naše: da ćemo posrćati, padati i dizati se, i kretati uvijek naprijed, i uvijek naprijed, pa makar to bilo sto puta, s vjerom u konačnu pobjedu - do koje će netko iz ekipe ODPORA stići. Ja Vam se svima Zahvaljujem, s molbom da bi ovu zahvalu, skupa s Božićnim, Novogodišnjim i Bajraskim čestitkama, prenijeli i na sve one, koji su zajedno s Vama u ovim iskušnjama izdržali i pomagali Vas. Također Vas molim, da bi ove zahvale i čestitke prenijeli i na društva i organizacije, u kojima lokalno sudjelujete, kao i na ostalu braću, jer su Božić i Bajram dani mira i dobre volje.

U isto vrijeme prilažemo Vam okružno pismo RADNOG SKUPA Editoriala DRINE i DRINAPRERSS-a, s molbom, da bi uzeli učešća u anketi PROBLEMI HRVATSKE REVOLUCIJE, a s druge strane, da bi općenito poradili na suradnji oko širenja našega tiska.

Kada smo već kod tiska, stavljamo Vam na srce nekoliko činjenica: Sloboda se neće postići samo širenjem tiska, ali se neće postići, ako ne bude tiska, ako ne pripreмимо ljude za borbu i posebno, ako ne pripreмимо svijet, da shvati našu pravednu borbu. Samo ignjoranti, agenti Udbe ili su zagriženi stranačari mogu voditi propagandu protiv našeg tiska, koji je i konstruktivan i potreban. Što prije riješimo problem pripreme, lakiše će biti ići korak dalje. Nemojmo zaboraviti 1945. i Bleiburg i mi nismo bili na visini, a svijet o nama nije ništa znao, pa smo unatoč naših 17 Divizija bili poklani kao janjci. To neka bude ujedno odgovor kojega možete dati onima koji vele - šta će nama novine, revije i knjige, jer - da je dosta tisuću Ustaša. Godine 1945. u svibnju, imali 300.000 Ustaša, a danas vladaju svijetom isti oni, koji su nas 1945. ignorirali.

Zato, braćo, doprinesite Vaše zno, kao što je to većina Vas dosad činila, da nove generacije pripreмимо za borbu. To se ponajprije vrši duhovno, a tomu mogu doprinijeti i ovakve knjige kao "Ženidba Muje Grabovice"; to se može učiniti pomoću povijesnog i odgojnog štiva, kao što su naše jadranske, istarske, bodeljske i druge DRINE; a s posebnim uspjehom se to postiže sa stručno - tehničkim štivom, kao što su naši Priručnici i stručni članci općenito.

Isti odgojni i informativni cilj ima "Obrana",kojoj je osiguran stalni izlazak, zahvaljujući svijesti svih Vas. O Vama će također ovisiti kakva će ubuduće biti "Obrana": o Vašoj intelektualnoj suradnji,o Vašem trudu da se "Obrana" rasproda, jer jedan list, koji ne stigne čitaocima - nema misije ni svrhe. Ne može izlaziti jedna novina, koja ne stiže do većeg broja čitalaca, to je problem kojega možete riješiti Vi. Mi smo sa tiskanjem DRINA i knjiga dokazali, prema pismima svih Vas, da znamo i hoćemo, a na Vama je da to stigne do onih, kojima je namijenjeno, te konačno - da njihovi prilozi stignu preko Vas k nama. Bez toga zatvorenoga kruga ne može izlaziti nijedna novina, pa ni "Obrana".

Ja bih Vas sve molio, da bi nakon pripitka ovoga pisma, poradili na tome i da bi se sa ostalom braćom, i preko Povjerenika i Radnih Skupova, dogovorili o načinu kako možemo najuspješnije razviti našu djelatnost. Mi ćemo o tome pisati i u "Obrani", a ovaj čas htjeli smo samo podsjetiti Vas i u osobnim pismima, a prigodom dolazećih blagdana i svečanosti, kada se mnogi od Vas nadju na okupu s braćom Hrvatima.

I još jednom Vam želimo, da u obiteljskoj sreći i hrvatskom društvu provedete ove velike blagdane - Božić i Ramazan. Novu Godinu i Bajram -i da pri tom veselju ne zaboravite, da su naši mili i dragi u najcrnjem ropstvu, a da većina njih nema ni sreće, ni mira, ni zadovoljstva, a mnogima fali možda i kruha, a skoro svima sloboda.

Uz bratske pozdrave, odani Vam

general DRINJANIN

06-08-2015 18:51#560

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

HRVATSKI NARODNI ODPOR U SLUŽBI HRVATSKE DRŽAVE

ured glavnog tajnika

general Drinjanin,

Stan, 27. VI. 1954.

Br. Ante Kršinić

San Lorenzo, Cal., USE.

(Ovo pismo se nalazi i knjizi **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA"** na strain 47, 48, 49, 50, 51.)

Dragi Ante !

Obećan ([obećao sam Ti, mo.](#)) Ti opširno odgovoriti, pa to evo i činim, nakon što sam "smlatio" najžurnije poslove u mom malom gospodarstvu, gdje sa mojom suprugom radim i živim. Ujedno sam morao srediti i najnoviju "DRINU", a znate, da sve dolazi rukom pisano, pa sve valja ispravljati, prepisivati, zatim korekture praviti i držati veze svuda na svijetu. Ne stigne čovjek nešto pametna i sređena napisati. Pokušati ću to sada Tebi, a ako ne uspijem, onda krivi kišu, koja nas je ove noći potjerala na posao, jer se još nalazimo u izgradnji, pa je valjalo materijal u kuću unijeti.

Radi "DRINE": nisam se ljutio, nego sam razaslao Okružno pismo i dao na znanje, da nikom nećemo pisati, ni slati "DRINE", ako nam svoju adresu ne potvrdi. Ljudi se skiću, a zaborave nam to javiti, pa onda uzalud pošta i novine, i propada, i vraća se i dolazi u ruke nepoznatih. Tako smo poslije Božića sve veze, nepotvrđene i ne provjerene obustavili. Ja se veselim, da si na istom mjestu, da radiš, da imaš sređen život itd., što se ne može reći za mnoge naše ljude.

Sada vidim da sam pisao sa Ti. To je naime naš ustaški običaj ukorijenjen u ratu, i jedva se odučavamo od toga. Ti si stari borac, imaš i godine, pa budimo kao i drugi i govorimo si Ti.

Molim Te, da pozdraviš prijatelja Vidića, da mu se zahvališ na pomoći datoj za "DRINU", a isto tako i moga zemljaka fra Nikolu, kao i sve "pravovjerene". Drago je čovjeku čuti, da ima "svojih" i da su dobro i da se sjećaju onih, koji rade i vjeruju, jer je to podstrijeg i moralna pomoć, koju i mi zapovjednici i te kako trebamo.

Vidim, da si prošao rat na Pacifiku, bio ranjavan, pa tako će Ti biti jasnije mnogo toga, što se događalo u Hrvatskoj, iako to nije bilo dosta, jer je ono bio klasični, frontalni, redoviti rat, dok smo mi vodili rat i ustanak, revoluciju i što god hoćeš. Znam da je bilo gerile i na Pacifiku, ali Balkan je gori, nego svi Japanci, Malajci i koreanci skupa. Srbi su rođeni gerilci, petsto godina pod Turcima su se hajdučki odgajali, uzeli hajdučke običaje, moral, taktiku i psihologiju hajduka poprimio čitav jedan narod, kraj toga brđanin, gorski i pastirski narod, dakle pogodan za hajdukovanje. Ako bi

Amerika vodila rat onakve vrsti, odnosno pobijala redovitim divizijama, onda bi trebali 50 divizija, jer bi nestajale kao i njemačke.

Nadam se, da ćemo se naći u borbi protiv komunizma, onog Malenkovog i onog Titova, Ti kao američki vojnik, ja kao hrvatski, ali za isti ideal, za slobodu, državnost naše domovine i za slobodu i dostojanstvo svih ljudi dobre volje na svijetu.

Ja imam jednog tetka i očeva brata, (dakle stric Maksa Luburića koji se je oženio sa Korčule, mo) koji se oženio sa Korčule. Bio sam tri puta na Korčuli, još kao dijete, jer sam poslije otišao u emigraciju, i onda već znaš kako je išlo. Imao sam za vrijeme rata dosta naših ustaških dobrovoljaca sa Korčule, a inače bilo je i tamo svašta, kako ćeš i sam znati, najviše radi onih gadova "digića" Talijana. Dao Bog, da nam Domovina bude slobodna brzo i da sretno možemo doći u naša sela i gradove, naše otoke i naša brda. Možemo u drugim zemljama i bolje živjeti, ali sretni možemo biti samo tamo. (u Hrvatskoj, mo)

Veseli me, da je prijatelj Vidić moj zemljak. Mislim da bi morao biti od Gorice ili Sovića, (ja sam iz Sovića i kod nas ima Vidića. Da li je ovaj Vidić iz mog sela Sovića, ne znam, mo) iz Bekije, jer tamo ima Vidića, a ima i u Makarskoj, na granici sa Ljubuškim. Svejedno, glavno je, da je čestiti i državotvoran, a kao stari Domobranac, šta drugo može i biti. Toplo mi ga pozdravite i uručite mu jednu moju fotografiju, koju prilažem za Njega. (Radi se o vjenčanoj slici generala Drinjanina, mo).

Frank Fekter je boжник, izvanredan čovjek. Veliš da ne pozna stanja u toj zemlji. Možda. A ima nešto, što je u nama, pa makar i poznavali stanje. Mi smo za rata padali kao klasje. Svaki dan i svaki čas. Posebno ustaški časnici, što je i dalo podrške momčadi, da juriša, da gine i da trpi sve nepodobštine koje su Tebi dobro poznate. Pa čovjek, koji je svaki dan čuo pjevati: glavo moja nisam kopa za te, dabogda te raznijele granate, - ne zna dobro cijeliti svoju glavu. Naučio je na pregaranje, pa mu se sve čini dobro, ako i nije dobro, kao što i ni je ..... Stariji su već opekli prste sa Domobranom i Kolom, (po svoj prilici general misli na Coca Cola, mo) a i godine staloznenog života u toj zemlji, unutarjni mir i red, blagostanje, zatim i tamošnji demokratski sistem, koji umiruje i zabrinjuje iste, - sve je to pomoglo da naši stari Domobranci drukčije gledaju na stvar, nego nova emigracija, iako smo plod istog stabla. Da, isto stablo, ali drugo podneblje, drugo kalamnjenje. U nekim mjestima: Cleveland, Chicago, New York, itd. nešto se postiglo, ali još uvijek najvići dio starih drži se po strani, ili pak drži sa fratrima i sa UH., (UH je Ujedinjeni Hrvati,mo) i ne želi čuti za nove. Možda jer se ne razumiju, jer se boje, itd.

Ja sam u tom pravcu mnogo poduzimao, ali sa malo uspjeha. Osim Erića, koji je danas skupio nove, posebno nakon smrti Sulentića, jedva ima starih, koji rade. Godine isto čine svoje, nema sumnje, ali eto vidim, da ima "starih", koji su i te kako mladi, kao i Ti. Pa kao američki građani i vojnici, imate više prava, mogućnosti i mogli bi mnogo napraviti, da se krene i krenemo s mrtve točke, ma i ne napravili čudesa radi nesretne politike s Titom. Ako, dakle, učiniš koji pozitivan korak, da skupiš stare i mlade, onda si zaista izvršio svoje "držanstvo", kako bi naš Stari rekao. Ja ću jako rado pomoći, ako je to moguće, savjetom, uplivom na naše nove za moderaciju, što bilo. Možeš na mene računati.

Sada ću pokušati dati konkretne odgovore na Tvoja numerirana pitanja odnosno stavke:

1. Upravo sam jučer čitao članak poljskog ministra Sumlakovskog, koji je predstavnik Poljaka u komitetu u Madridu, i on kaže, da treba postaviti Vladu, Vojsku, Organizme, pa makar to bilo i simbolički, a ako mogu nešto napraviti, tim bolje. To me je i ponukalo, da sam izvukao Tvoje pismo, koje je trebalo čekati, dok dobijem odgovor od Džaferbega i nekih naših ministara, kojima sam pisao o Tvojim sugestijama. Nadam se svaki čas odgovoru, ali nema sumnje, da Vlada postoji, imamo ju, samo bi ju trebalo, možda, upotpuniti i to predstavnicima drugih grupa, kontinenata, itd. Naime, da to ne budu stari ministri, nego da se uzmu i novi, mlađji elementi, uzevši u obzir

kontinente, da budu po svim kontinentima razdijeljeni i da mogu tamo djelovati. (Šteta da nemamo to pismo gosp. Ante Kršinića kojeg je pisao general Drinjaninu i vidjeti koja su to bila numerirana pitanja...Dali se je već tada, koncem lipnja 1954. godine, osjećao sukob i razlaz Poglavnik/Luburić. Mo. Otporaš.)

U isto vrijeme, da bi se stvorilo neke vrsti Tajnog Državnog Savjeta, sa predstavnicima na sve strane, svih socijalnih i staleških klasa, dobi, vjera i političkih grupacija. To je potrebno, ali se bojim, da će se moći nešto učiniti, jer ovog časa mi se nalazimo još uvijek u stadiju bjegstva, koje je započelo 1945., jer je i sada Tito predstavnik demokracije za nas Hrvate i on odlučuje, kome će glava dolje, a ne daj Bog, da bi se Andriji (u to doba 1954. god. bilo je suđenje dru. Andriji Artukoviću u Los Angelesu za izručenje u Jugoslaviju, mo) šta dogodilo, koliko će ljudi vjerovati, da postoji demokracija i da je sposobna za život. Dok se ne vide konture nečeg solidnijeg nedaju se ljudi upregnuti, a ne samo masa, koja se pokreće samo u predvečerje velikih događaja, nego ni predstavnici nacionalnih grupa, koji još ne znaju "kaj bu". (Ovo "kaj bu" ili "bum vidili" je uobičajna izreka dra. Vladka Mačeka. Ovo je general Drinjanin često spominjao i ponavljao u svojim opisima u 15/16 nastavaka "Povodom smrti dra. Vladka Mačeka" koja su izlazila u novini OBRANA 1965 godine, mo)

2. Svadje! To je posebno pitanje. Recimo "Sv. Ante /Plovidba/". (ovo ne znam šta bi moglo značiti, osim uobičajnih proslava u hrvatskoj emigraciji kada su se slavila tri (3) Antuna: Starčević, Radić, Pavelić u zajednici sv. Ante Padovanskog 13 lipnja, te uz to i Dan HOS, mo) Oni su jednostavno riješili stvar, nazvavši nas zločincima, zlikovcima, banditima, fašistima, komunistima. Prema tome, kog vruga se može raditi s njima. Mi znamo o čemu se radi. Vatikan ne će mir sa Titom, jer ne vjeruje u Hrvatsku. Ne vjeruje mnogo ni u pobjedu evropskog antikomunizma i kao što traže "modus vivendi" u Poljskoj, traže i u Hrvatskoj. Pa kako su Poljaci uvijek Poljaci, a mi smo, prema tome, Jugoslaveni ili Hrvati, treba akceptirati one, što je - danas. A to je Srbe, komunizam, Jugoslaviju i Beograd. Pa kako ne će da izostanu, natječu se u ocrnjenju, drugi "čekaju", treći se ogradjuju, neki su tek oprezni, itd. To je "pobuna duhova" radi izgubljena rata. treba se spremati za novi rat. S kim da idemo?

Maček je pacifista, on neće rata, a pobijediti komuniste krunicom i tolstojevštinom, to se ne može. Tko ga je pobijedio do sada? Franko, a kako, to znamo mi. Sve one, što o nama kažu, sve su rekli Franku. Baš sam o tome pisao u zadnjoj "DRINI" koju ću ti dati poslati iz Clevlanda, da ne čekaš dok ti od mene stigne. Evo sada u Sydneyu: došao vlč. Mihalić i tražio, na brzinu, da mu se da mjesečna plaća i kupi auto, da može obići svu Australiju. Ljudi tek počeli kupovati odjela, slati sirotinji kući koju šoldu i sada ovaj na brzinu i na friške, hoće - aute. Novi i u gotovu. E ljudi ne daju. Sada ih je proglasio sve komunistima. Domaći Srbi otišli do vlasti i rekli, da svećenik govori da su svi Ustaše komunisti. (Dakle, za Srbe svi Hrvati su Ustaše i u ovom slučaju su sada i komunisti, mo) I kako je upravo sada antikomunistički kurs, može biti vruga. Sada, ili moramo skrštenih ruku gledati, kako nas denunciraju, blate, truju stari (strani,mo) svijet, koji ne pozna, - ili se moramo braniti.

Teško pitanje, vrlo teško. (Ovdje se radi o pitanju kojeg je postavio brat Ante Kršanić generalu Drinjaninu da se u "DRINAMA" ne napada. General odgovara ovako kako i odgovara: "Teško pitanje, vrlo teško", mo) I to da čine svećenici, kao Kamber (Charles Kamber svećenik hrvatske župe u Torontu, mo), koji su nosili ustaške pukovničke odore, bili "ustaški povjerenici", vršili vlast itd. I sve išlo dobro, dok Rusi nisu preplavili sve. Zar smo od heroja postali hajduci one noći, kad smo morali napustiti Zagreb? Čim novinari moradoše napustiti vile, aute i ne dobiše plaće, eto vraže, sve se okrenulo.

3. Imaš potpuno pravo. Ne gubiti živce i spremati se. U Domovini i inozemstvu, Svaki svoj posao, svoje mjesto i odgovornost. Nije idealno sve što postoji. Ali ono, što postoji, možda (može,

mo) služiti za polaznu točku. Ja sam ostao kao zalaznica sa II. Sborom ustaša, dobrovoljaca. Tukao sam se, da se mogu izvući druge stajaće i rezervne trupe, časničke škole, itd., kako bi imali u emigraciji ljude, mladost, časnike, intelektualce, ministre i generale. Vjerovali smo, da sa Rusijom mora doći do rata i danas vjerujemo. Znaš kako smo svršili.

Ja kada sam vidio, da ljude predaju probio sam partizanski obruč i vratio se natrag, kao i general Boban. (Ovdje se mora nešto nadodati za današnje prilike i za današnji hrvatski naraštaj, a to je da je hrvatska državna vlada NDH imala jednu vrst garancije od strane Saveznika da ih se neće izručiti Titi i partizanima. Na osnovu te nazovi "garancije" hrvatska vojska i civili su išli s pouzdanom vjerom u ruke Saveznika, tj. Zapada, a ovi su ih iznevjerili i judinskom izdajom izručili Titi i partizanima, mo). Stvorio sam Križare, ja, i moji prijatelji, vodili ih i čekali. Ali šta? Kada sam vidio, da Zapad još nije zreo za obračun sa Rusima, a kako sam bio ranjen u nogu, te sam izišao van i došao u emigraciju 1947. godine. I počeo sam okupljati ljude, koje se jedva moglo zamisliti nakon Kavranove neuspjele akcije. kojom su nastradali unatoč mojim opomenama i savjetima.

Predalo mi je /Državni Odbor/ (po mome saznanju radi se o novoosnovanoj organizaciji **"DRŽAVNI ODBOR"** kojeg su istaknuti članovi hrvatske državne vlade NDH osnovali odmah poslije Tragedije Bleiburga. Taj DRŽAVNI ODBOR je koordinirao sve aktivnosti tadašnjeg rada hrvatskih izbjeglica, uključivši i Akciju Božidara Kavrana, Kavranova akcija mo) poslove Otpora u najteže vrijeme. Nastavio sam i s pomoći "DRINE" skupio borce po cijelom svijetu. Nastojim sačuvati živce i zdravlje, vjeru i vedrinu. To je sve, što se u ovim okolnostima može učiniti. Ja vjerujem u rat, jer poznam komunizam.

Zapovijedao sam ustaškim Zborom, imao sam 50.000 /na kraju/ vojnika - dobrovoljaca, imao sam nadzor nad više institucija za sigurnost, kaznionice, logore itd., kao i nadzor nad tajnom službom, pa znam šta je komunizam.

Za vrijeme NDH imao sam svaki dan ujutro u 8 sati u ruci sve što su rekli zapadni saveznici, kao i Moskva. Nastojim i sada činiti isto i mjeriti. Radi se o vremenu. Sada nas Amerika ne će, ali će nas trebati i htjeti. Nas i sve druge. Amerika bi danas išla u preventivni rat, išli bi bez velike glavobolje, jer znaju, da će svaki dan Rusija biti jača i da će poslije biti gore, ali NE MOGU UVJERITI SVOJ NAROD. Ne mogu stvoriti psihozu koja je potrebna da se žrtvuju milijuni ljudi. Ili čekati Ruse, koji će pokrenuti crnce, slavene, sve vrsti nezadovoljnika, sve glupane i zvekane, kojih imade i u Americi i onda će tek vidjeti Amerikanci, o čemu se radi i šta je komunizam. Šta mi možemo: čekati i spremati se, prema skromnim sredstvima, koja nam hrvatski borci stave na raspolaganje. Ostavio sam nešto u Domovini (ovdje on misli na oružje i drugu ratnu spremu, mo), spremio nešto vani. Franka su nazivali istim imenima, njegov ministar i general Munoz Grandez je bio "ratni zločinac" kao i ja i na što sam jako ponosan, ali sve će to vrijeme urediti.

Zvat će nas i mi ćemo ići. I nećemo zaboraviti braniti naše interese. Nama je Amerika u našoj Domovini, na Korčuli, Zagrebu i Ljubuškom. Stvar sa Titom će se riješiti na jedan ili drugi način. Mi bi ga ubili sutra, ali bi prva Amerika optužila nacionaliste, da radimo za - Rusiju. Ne. Neka ga ubiju nezadovoljni komunisti (to bi mu se i dogodilo da je dočekao do kraja propasti komunizma kao i rumunjski diktator Nikola Čaučeski, mo), kao što će i biti, ili neka ga ubiju Amerikanci, ta velika djeca, nakon što ih izda. Nitko još komunistu nije mogao poslati protiv majčice Rusije, a najmanje pak Srbina i Crnogorca, koji su stvoreni i cijele povijesti branjeni po Rusima. Ja mislim nastaviti istim putem, i prema mogućnostima.

Sreća je, da sam se oženio dobro, naime, da mi je ženina obitelj pomogla, jer inače sve bi bilo stalo. Ali ipak krećemo, i vjerujem, da će borci uvijek pomoći, jedan, masa, društva, grupe, ali uvijek netko. Dali će nas drugi Hrvati slijediti, to ne znam. To su politička pitanja, koja su za mene riješena, jer sam djelatni general Hrvatskih Oružanih Snaga i tako meni će zapovijedati moj Vrhovni

Zapovjednik. Politikom, onom stranačkom i partijskom, ne mislim se baviti, ni onda, ako bi bila naša, ustaška, starčevićanska. Interesira me oslobodilačke i državotvorna politika. Mnogi misle kao i ja, a mnogi misle i protivno i iz oportunističkih razloga odriču se nas, koji smo proveli čitav život u borbi i koji smo JEDINA GARANCIJA ZA USPJEH.

Amerika će biti i previše okupljena svojim velikim jadima, a na našem prostoru odlučivat će Bog, Ustaše, Četnici i partizani. [\(Kolika velika pronicljivost!,mo\)](#)

Drugi će čekati ishod borbe, pisati pisma i novine, hvaliti jedne ili druge, čekati i mudrovati. Prema tome, kako vidiš, ja ne mogu prisiliti ljude da idu sa mnom, jer su svi bili i jesu i bit će samo i jedino dobrovoljci. Ovi znaju ginuti, žrtvovati se. Ovi će doći sami. Ja ne mogu i ne ću riješiti nijednog političkog pitanja, iako vjerujem, da će to naši riješiti u danom času.

JA SE SPREMAM BORBOM I ŽRTVOM STVORITI POLITIČKI KAPITAL U DANOM ČASU, A SLUŠAT ĆU SVAKOG TKO BUDE VODIO HRVATSKU DRŽAVU.

Imam 42 godine [\(Moram ovdje nešto nadodati što me uistinu gnjavi i muči. Imaju dvije verzije kada je rođen Vjekoslav Luburić. Neki tvrde 1913 a neki 1914 godine. Ovo njegovo rukom pisano pismo je pisano 27 lipnja 1954 godine. Dakle, po ovom pismu Maks Luburić bi trebao biti rođen 1914 a ne 1913. godine, iako se službeno može tvrditi da je rođen 6 ožujka 1913.mo\)](#) i 25 godina se nalazim u djelatnoj službi Domovine i s oružjem u ruci. Znam, da to nije sve, što bi Hrvatska trebala od nas. Nu ovog časa i ovim okolnostima, više se neće moći napraviti. Imam kontakt, javan ili tajan, sa svim onima, koji bi zaista nešto mogli napraviti. Ako dođu bolji časi bit će i toga. Zavisi sve u prvom redu ipak o nama samima i onda - o Americi.

Rekao sam Ti o Americi i američkim vođama. Znaju da treba ići u rat, ali ga se boje. Ako će međusobni strah od atomske bombe odstraniti upotrebu istih onda će komunizam ići svojim putem, oslanjajući se na iskustvo i čovjeka. I napraviti će, nažalost, kao i dosada. Francuska već pravi svoj mir, Engleska je radi Indije i trgovačkih interesa nemoćna. Ostaje Amerika i američki ljudi, koji previše dobro žive, da bi shvatili, da trebaju sve izgubiti. Ali najgore je da time neće izbjeći rata. Ima tri rata : klasični, atomski i gerilski. Ali s njim treba računati.

Tisuću milijuna su komunisti organizirali i vara se onaj tko već od 1917. godine čeka, da se sruši iznutra. Roosevelt je bio paraličar [\(u ovom smislu "slabić", mo\)](#) a Churchill ima preko 80 godina i iz vlastite perspektive i psihologije gledaju na problem svjetova. Tu je tragedija. Mi šta možemo napraviti? Čekati, vjerovati i podržavati vjeru u drugima. Bog će nam svima suditi, a Povijest će ipak na kraju istinu reći svima : velikima i malima, pobjednicima i pobijeđenima. Mi ćemo do kraja vršiti našu misiju. Ja osobno tako mislim, i vjerujem najveći broj preživjelih hrvatskih vojnika tako misle.

Slati ću Ti deset "DRINA". Ako želiš više piši. Daj ih starima i novima, a kada mogneš piši, ja ću Ti rado i iskreno odgovoriti na svako pitanje. Možda uvijek neće biti ono što bi ti želio, ali ja tako mislim i tako pišem. Mlad sam u godinama, ali previše star u borbi i životnom iskustvu. Znam da se komunizam može pobijediti samo borbom i krajnjom žrtvom, poznavajući njih, partiju, taktiku i psihologiju tih ljudi, znam, da valja raditi r a d i k a l n o. Pomladiti redove i čekati. A s komunistima drugog razgovora nema. Svijet će doći na to. To ću i u "DRINI" propagirati. Kad mognete nađite joj prijatelja, jer 90 posto ju čita i džabe dobiva, a može ili neće pomoći. Vjerujem da ćemo jednom biti ponosni na ono, što smo učinili.

Rekao sam za prijatelja Vidića, a evo drugu šaljem Vama i jednu za vlč. Pehara. Možda ste vidjeli uniformu hrvatskog generala, možda niste. Neka Vam bude za uspomenu. [\(radi se o vjenčanoj slici generala Drinjanina i njegove supruge Isabele, mo\)](#)

Ja se nisam predao 1945. nego sam otišao u hrvatske šume i u Vran planinu udario Stožer. Danas ga imam u Madridu i u ovoj plemenitoj zemlji nađoh drugaricu, koja je već Hrvatica i hrvatski misli.

Ženio sam se usred Bilbao, velikog grada, u katedrali i u hrvatskoj uniformi. Donio sam ju, kao i moje oružje.

Imam ga 25 godina djelatne borbe i neću se ni predati nikada, a borit se hoću, onda KADA VIDIM DA MOGU NOSITI UNIFORMU I MOJE ORUŽJE, koje sam upotrijebio protiv neprijatelja Boga, Države, Naroda i Čovjeka. Imam pet rana, ožiljaka, bogato iskustvo, a nastojao sam naučiti i šta nova, pa čekam i ako Bog da, naći ćemo se još.

Još bih Vam rekao koju o FBI. (**Federal Bureau of Investigation, mo**) Naime u zadnje vrijeme su zvali naše ljude i ispitivali ih. Straše pametnjakovići naše ljude sa FBI. Ja se ne bojim i ako bi sutra imao prilike da izaberem, najbolje bi bilo razgovarati sa jednim od tih ljudi. Oni su inteligentni i po svoj prilici, jedini, koji znaju šta je komunizam. Smiješno je misliti, da će nas progoniti. Rekao sam svim ljudima, neki se ne boje, a ako ih zovu, neka ponude suradnju protiv zajedničkog neprijatelja. Išli smo s Nijemcima, idemo s Amerikancima, i možda sutra opet s Nijemcima, protiv Rusa i komunizma.

A pitanje Tita će se riješiti kao i pitanje slijepog crijeva, koje za Zapad ne vrši korisne funkcije, a škoditi može.

Vas sve i vaše obitelji pozdravlja, uz naš stari pozdrav BOG I HRVATI.
odani potpis Maks.